

മുഖ്യ ദ്രോഗത്തി

പ.പി.നാരായണൻ

മനുഷ്യ ഭ്രാഹ്മികരം

(നാടകം)

ഗൗമകത്താഃ

പി. പി. നാരായണൻ

പ്രസാധകനാർ:

പി. എക. ബുദ്ധേൻസ്, റോഫീക്കോട്ട്

ക്രാം പതിപ്പ് 1957.

പക്ഷ്യുദ്ധകാരം
അനാധകരാർച്ചാ.

വില: വരെന്ന.

മാടി:

അര്രോക്കം അച്ചുത്തുമം, കൊഴിക്കുളം.

ഒ വാ വു റ

നോന്നനാൽ നംകുക്കുത്തതല്ല. ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുക കയ്യും
കഴിവും എന്നർ മുലിക സന്ധാരിച്ചിട്ടില്ല.

പക്ഷേ, അഞ്ചുമുള്ള്-അമ്മ മനസ്സുന്നർ കൂട്ടപ്പറി
പൂണ്ണല്ലോ കയ ചെര നാടകകമഴുതംൻ എന്നിക്കു
കരംഗ്രഹം തൊന്തി. എന്നർ പിണ്ഡുഭാവനയ്ക്കു കഴി
യുംവിധി. തൊന്തരിനു അച്ചം കൊടുത്തു. തലവയു
പുളി നംകുക്കുത്തുക്കും നമ്മക്കണ്ട്. അവരുടെ എന്നിനു
പറഞ്ഞത് നാടകക്കാഥി. ഗുലഭമാണോ. അവയ്ക്കിയിൽ
ഉറപ്പികയിൽ പെട്ട അരക്കാൽപ്പോലെ എന്നർ മന
ഷ്യദ്രോഹിയും ജീവിയ്ക്കു. ഈ നാടകം വായിച്ചു
തന സ്വപ്രസിദ്ധ നംകുക്കുത്തംയ ചെരകംടിനോടു
ആദ്യമായി അച്ചടിച്ച പി. കെ. ബുദ്ധേംസിനോടു
റച്ചായിരുന്നുവെന്നുണ്ട്.

എന്നു,

അനുകർത്താ.

ക്രിസ്തവ ദിനം .

ബാലന്മാസ്സർ: 28 വയസ്സ്. നല്പുവന്നായ ആ യുഖാവും കാലപ്രാപ്ത കമ്മേഡിൻ തുറിഞ്ഞെ. പരിശീലനവും എന്ടി. പാശ, ജോലി മാത്രം കിട്ടിയില്ല. ചട്ടിണാഡിയും കള്ളപ്പുട്ടുടം അംഗാജി നാട്ടുക നാട്ടു അംഗാജി.

പത്രമാവതി: ബാധകൾ ഭായ്യ്. 23 വയസ്സ്. നാവർഥ സൗഖ്യരാഹ്യാശം; സംസ്കാരവിജ്ഞാനം. കഴിവുള്ള കെട്ടംബന്ധത്തിൽ ഒന്നിച്ചു. ഏന്നാലും വിഭാഗത്തിനു ശേഷം കമ്മ നല്പുവന്നായി ഉണ്ടാക്കണമെന്ന ശാഖാപരമായ ക്ഷാതിയായി. ദത്തംവിനു ശരകം നിറവേദന രോഗി ആണു. പരിയിച്ചിപ്പിക്കുന്നത് ആ നേർച്ചും ചിലപ്പോൾ വൈദ്യുതിയുടെ കാരണമാക്കി.

രാമൻനായർ: 55 വയസ്സ്. കൈ തൊന്ത്രം മാത്രം മുപ്പുക്ക് വേണ്ടും. പണ്ണത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ കുഴയും.

നാണീയമുഖ്യൻ: റാമൻനായക്കര ഭായ്യ്. 46 വയസ്സ്. വിദ്യാഭ്യാസമാ ഒപ്പുകൊണ്ടു മറന്നുണ്ടാറുമെന്നും. പരക്കു, റാമൻനായക്കര മുന്നിൽ അതിനു വിലങ്ങുവാണെ.

വാരീയർ: 50 വയസ്സ്. റാമൻനായക്ക് പററിയ കൈ നേർന്നരിതനാണു.

അരന്നന്തൻ: 31 വയസ്സ്. “തക്കവന്വന താങ്കണം”. അരതാന്ന വരുമ്പര ആകർഷം.

രാജൻ: 9 വയസ്സ്. അനന്തരൻ മകൻ. ശഭ്യകത്തിന്റെ സ്ഥാനി അംഗിയാൽ കൈ വിദ്യാത്മി. ഏല്പിബുദ്ധരായും നേർന്നരിക്കാൻ മാത്രം അംഗിയാം.

ဝିଦ୍ୟା ।

[ବ୍ୟାନଗୀରଙ୍କଣ୍ଡର ପିତା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିଷ୍କାରକୁ ଶୁଣୁଣି
କଣ ଏବାଇ ଗ୍ରହମାଳା । ପୃଷ୍ଠାବର୍ତ୍ତନୀ । କଣ ପାତ୍ର ହେଉଥା କଣସଲାଯି
ବାତ୍ରମେ ଉଦ୍‌ଦେଖ । ମାନୁଷ ରାଜୀବିତରତ ଲବ୍ଧିତକଷଣାଂ କାହିଁରତା । ପାତ୍ରମେ ବାହି
କାହିଁରାଗ । ସମୟ ଗୁରୁତବ କାହାର ।]

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ.

ବ୍ୟାନଗୀର:—(ବାଯାକିକଣ ।) ଵିଦ୍ୟାବ୍ୟାନଗୀର । ପରିଷ୍କାରିକ
ବାନୀକି ରଜାଙ୍କ ପାତ୍ରବାନରପଦତି । 7 କୋଟି
ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୀପିକ ବକ୍ୟାତତୀତିରୀକଣ । ହତିକ
ଅଭ୍ୟାସକଳମାତ୍ରକ ଶବ୍ଦାଳ୍ପିକ କରିବାକାଣ କାହିଁ
ତତୀତ ପ୍ରତ୍ୱରୁକଂ ପରିଗଣନ୍ୟଙ୍କୁ । (କଳାଙ୍କ
ମଦକୀ ତେଣୁ ଅଭ୍ୟାସପାଇଁ) ନାହିଁ ବକ୍ୟାତତ
ଲାଗି । ଶବ୍ଦାଳ୍ପିକ କରିବାକାଣ । ଶୁଣିଲାଗି । ଶବ୍ଦ

ഈ കയറ്റുന്നതു്? ജോലിയണായിട്ടേപ്പോൾ മനസ്യം (വീണ്ടും കടലാസു് നിവത്തുന്നു. പത്രാവതി, അധികാരിക്കുന്ന ഒരു ക്ഷേമ ഫോസ്സു ചായയുംബാധി പ്രദേശിക്കുന്നു.)

പത്രാവതി:— ആരോട്ടാണിക്കിട്ടുന്ന പിരചിക്കുന്നതു്? തന്നെ ഇങ്ങനെ ഇങ്കിലും കാരോനു പറഞ്ഞതാൽ ആളുകൾ ഭാഗതാണെന്നു വിശ്വാസിക്കും. (ചായ ചേയ്യേണ്ട വെക്കുന്നു.)

ബാലൻ:— ഭാഗതാഡാരു വളരെ നന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭാഗതന്മാർക്കാണു് സ്വഭാവം. അവകാട മനസ്സിനു യാതൊരു ശല്യവുമില്ല. അപ്പുകൾ നീ നോക്കുപത്രം, ഇം പത്രത്തിലാലുംതുണിരിക്കുന്നും! വിജ്ഞാനാസത്തു പുരോഗമിപ്പിക്കും പോലും!

പത്രാ:— എന്തു അതു പഠിപ്പേ? അതു വേഗം വരുത്തുന്നു എന്നുന്ന മുഖ്യമന്ത്രം. എന്നാലുകൾക്കിലും ഒരു ജോലി കിട്ടിയെങ്കിലോ?

ബാലൻ:— നീ എന്തറിഞ്ഞു? എന്നില്ലെങ്കിൽ ജോലി തന്റെ നാശം ഇവകാട പദ്ധതി? എന്തെന്നയാളും മുഖ്യമന്ത്രം നടന്നുണ്ട്. അതിനു പിഡവില്ലെല്ലോ?

പത്രാ:— ഇനിയും ഒരു പണി കിട്ടാതെത്താ നമ്മാളുള്ള ചെയ്യും? ഇപ്പോൾത്തെന്നു വളരെ കഷ്ടത്തിലും യീ. അവസാനം പട്ടിണിയിട്ടു ചാബേണിവരും.

ബാലൻ:— ചട്ടിണിയിട്ടു ചാബാലോ. അതിനുന്നു സൗം കഴുപ്പും. ഇനിക്കാരൻ ആഗ്രഹം ഉള്ളൂ,

കട. വീട്ടിയിട്ട് ചാവംൻ. ആ വാരിയത്രപൊലെയള്ളി ആളുകളുടെ പണം കൊടുക്കാതെ ചാത്താൽ പിന്നെ നരകപ്പെട്ടു ഗതി? അങ്ങാം ഇടയ്ക്കു പണം മോറിക്കുവോടു എന്നു പക്കതി മരിഞ്ഞുവരാട്ട്.

പത്രം:— ഇന്നാലു കരാശളു കാണാം ചോയില്ല, അയംകൈഇപ്പറമ്പാട്ടു?

ബാലൻ:— അയാളുടെ കാഞ്ഞം. വള്ളര കണ്ണിശ്ശമാണ്. സ്ഥലം മേനേജരാവാൻ ഇതു നല്ല ആചെളു കാണാില്ല. ഇന്ത്രുവുംപുരീക ആദ്യം കൊടുത്താൽ അയാം ജോലിത്തും! ഏന്നാൽ തന്നെ ഏന്നോടുജുളി ഒസ്ത്രംകൊണ്ടാണ്. അയാം കു മുന്തുവുംപുരീക കൊടുക്കാനാണെങ്ങെന്തു.

പത്രം:— വല്ലാത്തതാൽ കാലം. ഒട്ടനിഃഗ്രഹകഴിച്ചാൽ പണിക്കിട്ടും എന്നും ആളുകളുടെ വിഹാരം. ഏന്നാണ് കടം വാങ്ങി ഒട്ടനിഃഗ്രഹിപ്പോയും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അതിജാൻറ കടവും തലയിലംവും.... ഏന്നാണ്, ഏന്തേ അയാളുടെ പരിഞ്ഞതും?

ബാലൻ:— എന്നും മുന്തുവുംകൊണ്ടാണ് പരിഞ്ഞതു. ഏന്നാൽ നമ്മിൽക്കുവേണ്ടി കരംഡ നല്ലും സഹിക്കേണ്ടല്ലോ.

പത്രം:— ചായമുഴിവൻ ചുടംറി. അതു കടിച്ചുണ്ടാണ്. പഞ്ചസംരഘം കൂടി ഇല്ല.

ബാലൻ:—ചുടാറിയറബലതാ? ചുടോ മനസ്സിലുണ്ടോ.

(മായ പ്രക്രിയകൾ കിശൻ.) വല്ലാരത്താൽ വല ആിൽ.

പത്രാ:—പുരഖാജനകിൽ മോന്റ് വീഴാറംയി. ഇതാ നു മേഖിക്കാത്താൽ എവിടെ താമസിക്കോ? അതു രോടംണോ? ഈ സങ്കടം പറയോ?

ബാലൻ:—പറയേണ്ടതേനാടംണോ. അതിനു സംഗ യമില്ല. ഇതു കേരംകളേബാറി ലജ്ജിക്കണ്ണ വന്ന തൊന്തരം?

പത്രാ:—അതാക്ക തൊൻ പറഞ്ഞവോ? എന്തി നാണോ? അപ്പേണ്ടശേകിരു അധികം പറയുന്നതു?

ബാലൻ:—നീ പറഞ്ഞവെന്നല്ല നിജനു ഈ സ്ഥിതി യിലംകീയതു? തൊനാണോ? അതു പറയുംത വയ്ക്കു കൈ തറവാട്ടിൽ, സുവർണ്ണയി ജീവിച്ചിരുന്ന സുരിയ കല്യാണം കഴിച്ചുകൊണ്ടുവരിക; എന്നീ ടുക്കിയുണ്ടാണു ഉടക്കാറം. കൊട്ടക്കാത നരകില്ലിക്കുക; മുരിക്കാൻ കുറഞ്ഞാണു അമുഖയായും അപ്പേന്തയും അവരംക്കു സുവർണ്ണംനാണോ? തെററിഡരിപ്പിക്കുക; ഇതിലും വലിയ നരകമുണ്ടോ? എല്ലാററിനു. എന്നാൻ അമുഖയും പറഞ്ഞതാൽ മതി.

പത്രാ:—അമുഖയാണോ? ചെറുതു? എന്തിനാണോ? മരിച്ചപോയവരു കിറാം. പറയുന്നതു?

ബാലൻ:—അമുഖാണോ? എന്ന കല്യാണം കഴിഞ്ഞാണ് നിബ്രഹിച്ചതു. അല്ലെങ്കിൽ കൈ ജോലിയി

സ്ഥംതര തൊൻ അതിനു പോവില്ല. എന്നിട്ടി
പ്പോഴെന്നായി? അമു മരിച്ചപോയി. ഈ ഭറി
തം കണ്ണാൻ തൊൻ ബാക്കിയായി.

പത്രം:— അപ്പേപ്പും ശഖാക്കാശംബാൻ° നരകം! എ
നാൽ അതു വേണായിരുന്നു.

ബാലൻ: വേണായിരുന്നു. പരക്ഷ അമു ദീനം പി
ടിച്ച കിടക്കണമ്പും ഉള്ള കണ്ണതി കെട്ടുകാനു
ളില്ലാതെ വന്നാൽ അതെങ്ങിനെ കംണം?
തൊന്നാനു മകന്നല്ലോ? പൊരാതത്തിനുമായിട്ടെ
നിട്ടപ്പുണ്ടും! അങ്ങിനെ അതും സംഭവിച്ചു.

പത്രം:— അപ്പേപ്പാം എന്നാക്കാശംബാൻ° വലർത്തരു്.

ബാലൻ:— അതെന്താ? അമുവയ ഉണ്ണും ഉറക്കവും
ഇല്ലാതെ നോക്കിയതാണോ നരകം!

പത്രം:— ഇതൊന്നു നിത്തിയാൽ മതി. കുറ്റപ്പെട്ട
ചിവസം കഴിയാനല്ല തെരുക്കം. ഈ പ്രസംഗം
കേരിക്കാനാണോ°.

ബാലൻ:— പാശം! നീജയന്തരിംതു? തൊൻ പ്രസം
ഗിക്കകയാണെന്തു! നീക്കമംകിരു ബുദ്ധിയി
ല്ലാതെ ആയല്ലോ..

പത്രം:— തൊൻ പരയുന്നതൊന്നു കേരിക്കുന്നു. (കഴുതി
ലെ ഹണ്ണലച്ചുണ്ടി) ഇതുവിജടയക്കില്ല. ഒന്നു
കെംണ്ടപോയി വൈച്ഛിട്ട് യുരാധാനു മേയിയ്ക്കാൻ
നേരുക്കു. (ബാലൻറെ മുഖത്തു് കയ വിഷാദം.
പക്കുന്നു. അവൻ ഒന്നു മിണ്ടുന്നില്ല.)

പത്രാ:- എന്തു കന്നു കിണക്കാത്തതു്? എല്ലോ മതലം നശിച്ചു. ഇന്തി മുരുഖാതും ബാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടോ? പ്രഗതാബന്ധാൽ ഒഴംനം?

ബാലൻ:- (സ്വരം താര്ത്ത) നീജൻറെ അപ്പുന്നറിഞ്ഞാൽ എത്രവിച്ചാരിക്കും? അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നാൽ നമ്മെള്ളുപറയും? എല്ലോ പ്രഭാഷണായം ഭാജ്യ ജ്യോതിരനാം. വാങ്ങിക്കാട്ടക്കുകയാണോ? പതിവും തൊന്ത് ഭാജ്യയാട്ട അപ്പുന്നു കൊടുത്ത പണ്ണം പണ്ണം. ഏകദുഃഖാജ്ഞനായി മുച്ചുംടു നോക്കി മുരിക്കുന്നു)

പത്രാ:- അപ്പുന്നാട്ടാത്തരംനാം. വരില്ല. ഇതു കൊണ്ട് ചോദ്യി കൊടുത്തു പുരജാനാനു മേയിക്കും

ബാലൻ:- (എഴുന്നേറു നടന്നു) ഇതു പണ്ണം. കൊടുത്താൽത്തനു ആരാണോ? പണ്ണം. തരാൻ? ഇവിടുതൽ റണ്ട് പാനക്കാരാണോ? രാമൻനാണ്യങ്ങം. വാഞ്ഞുകും? നംബം പണ്ണം. കൊടുക്കാനാണോ? രാമൻനാഞ്ചുണ്ടാണെങ്കിൽ അമ്മയാട്ട പിണ്ടു തിനിനു വാങ്ങിയ നെല്ലു കൊടുത്തിട്ടില്ല. പിന്നു വാഞ്ഞുകും. ചെടനിംഗിനു വാങ്ങിയതാണോ? കീക്കുന്ന കൊല്ലായി. പിന്നു അവരു പണ്ണം. തന്ത്രം?

പത്രാ:- അതിനെന്നും? ഇതു പണ്ണം. കൊടുത്തിട്ടില്ല? കന്നു ഫൊലിച്ചു നേരുക്കും. അറിയാല്ലോ. തന്നീ ചല്ലകിൽ ഇതു വല്ലവക്കും വില്ലും. പണ്ണം. ഉണ്ണാക്കുന്നോരിം വാങ്ങം.

ബംലൻ:— ഒന്ന് പോയി നോക്കാം. അതുവു; ശുചി രാമൻ
നംധരക്കെട്ട് അടച്ചായും പോവുന്ന കാണ്ണം!

പത്മാവതി:— മംറിഡ്രിം വന്നാൽ പിന്നന്ന എന്താ
ചെയ്യും. (പദ്മല ഉംറിഡ്രിക്കോട്ടുകൊണ്ട്. ബംലൻ
മടിച്ച മടിച്ച വാങ്ങുന്ന.)

ബംലൻ:— എന്നാൽ ഞാൻ പോയിട്ട് വരാം. (ക്രൈ
രയിൽ കീടക്കുന്ന തോജത്തിന്റെ ചുമലിലിട്ടുന്ന.)

പത്മാവതി:— ഇംഗ്ലീഷ്ടുതാണേന്നും പോകുന്നതും. അ
വിജ നില്ക്കു.

ബംലൻ:— അല്ലോത്തന്ത്രം ചെയ്യാം. ചെള്ളത്രേതൻ വര
ണ്ണ. ഒന്ന് നോക്കുന്നും അവൻ വരാത്രതം
ഓം നല്ലതും. രണ്ട് മാസത്തേ പണ്ണമംണ്ണവന്ന
കൊട്ടക്കണൻ. (പത്മാവതി അക്കദത്തക്ക പോകു
ന്ന. ബംലൻ പിന്താഴീലുന്നയി മററി നട
ക്കുന്ന. കുട്ടി നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം. പത്മാ
തി അവളുടെത്തിരുന്ന വസ്തുവും കയ്യിരലുള്ളതും ആ
വേഗിക്കുന്ന. ഇഫോൺ അവളുടെത്തിരീക്കുന്ന വ
സ്തു. വളരെ മിശ്രിതത്താണും.)

പത്മാ:— ഇതും, ഇതുടേതും. (ബംലൻ മണ്ണവാങ്ങി
കരാറുമ്പും പോയി മാറ്റി ഉടക്കുന്ന.)

ബംലൻ:— ഇംഗ്ലീഷ്, തുടർച്ചരിക്കുന്നും. വയ്ക്കുണ്ടും.
(അഡ്ര കെട്ടാക്കാണ്ട് പ്രാക്തനനായ ചായക്കുന്നൻ
അനന്തൻ പ്രഥമാഖിക്കുന്ന. ഒരു കുലവിനു നോ
ണഭാണ്ട്.)

അനന്തൻ:—(മീറിച്ചു കാണ്ട്) ഒരു, എഞ്ചിനീയർ പണം തന്റെ കൂട്ടാളി തുക്കിച്ചുംവലും. ദിവസം കരച്ചുംയി. പൊയക്കടിച്ചു പണ്ണേലു. (എറബു നോക്കി സന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കിയപോലെ) എന്തു നിങ്ങൾ കരയു കയ്യാണോ? തോൻ തമാശപരിശീലനത്താണോ വും ലന്തനായരു.

ബാലൻ:—തമാശയെല്ലു. അതും ഒരു തരത്തിൽ കാഞ്ചി മണം. തോൻ നിങ്ങൾക്ക് 10ക. തരാനുള്ള തല്ലേ.

അനന്തൻ:—ശത്രിപ്പുരി തോൻ ചോദിച്ചില്ലേലു. മനപ്പുന്നൻ കട്ടക്ക് എല്ലാവക്കും അറിഞ്ഞു കൂടാൻ എന്നുവെച്ചുട്ടും വെള്ളവന്നാരു തോൻ ഡിക്കിലു. നമ്മുടെ എത്രക്കാരൻ പണിക്കരിച്ചു. അവൻ എന്നിക്കാരഞ്ഞുവുംപുംക തരാനണ്ണായി തന്ന. നംബു നാബു എന്നു പറഞ്ഞു മുന്നമാണു. കാത്തു. ചുള്ളി തരംണിപ്പു. ഒരു ദിവസം കഴുതിലിക്കും പിടിച്ചു. അപും എന്നിത്തനു കാത്തു.

ബാലൻ:—എഞ്ചിനീയർ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചും കഴുത്തിലുാത കന്നും കുട്ടിലു.

അനന്തൻ:—അതു ഏറം ചെയ്യോ? മനപ്പുന്നൻ ഇട്ടു മനപ്പുന്നേലു അറിയു. നിങ്ങൾ എന്തിനും കരഞ്ഞതിനുമോ? (ബാലൻ മിശാന്തരുക്കണ്ട്) എന്താ മിശാന്തരു?

പത്മാ:— പുര ചോസ്റ്റിട്ടിരിക്കുന്ന പംടില്ല. തൊൻ
ചുമ്പല പണയും വൈച്ഛിക്രതാനു മേയിക്കാൻ
പറഞ്ഞു. ശാതിനു ചേംവാൻ ഒരുപ്പിനില്ല
യാണോ°

ശാന്തൻ:— ശാതു കാര്യം ബാലൻനംയെര. കുട്ടി
ക്കാൻ കണ്ണതിയിരില്ലുകളിലും ഇരിക്കാൻ പുരവേ
ണോ? നിങ്ങളിട്ടാതാനോ° മേയിക്കുന്ന ഫോക്സോ.

ബാലൻ:— ഇതുനിക്കാശയില്ലുംതു കാഞ്ഞുകാണോ? പ
ക്കു, തൊനെന്തുചെയ്യും? (ചുമ്പല ഫോക്സി) തു
കാണ്ടുക്കുവരുത്താൽ വല്ലതു. നാല്പത്തുപ്പും കി
ട്ടി. ശാതുകുറഞ്ഞതാണുവുക?

ശാന്തൻ:— ശാതു വാക്കിച്ചുണ്ടുവരിൻ. നമുക്കുപാ
യത്രിഡാണോ° മേയാം. ആരോടു നിങ്ങളോ° വോ
തിക്കുന്ന ചേംണ്ണാതു.

ബാലൻ:— ശാതല്ലേ വിഷ്ണവം. ശാതാണിപ്പും അറി
ഞ്ഞിട്ടാത്തതു.

ശാന്തൻ:— നിങ്ങൾ രാമൻനായരോടോ° ചോദിക്കീൻ.
അട്ടത്തു തന്നു മടക്കി എടുക്കാതെനു പറയിൻ.

ബാലൻ:— ഒന്ന് പരീക്ഷിച്ചുനേരുക്കാം.

ശാന്തൻ:— തൊൻ ആന്തുള്ളത്തിൽ ഒരു ചേന്തുള്ളട്ടം
കുട്ടി പറയുട്ടു. എന്നുന്ന മകനില്ലേ രാജൻും? അ
വനിപ്പോ നാലിലാ പഠിക്കണാതു. അവനെന്നു
പുക്കം അരുചിയില്ല. അഞ്ചിനുംപ്പുംതു അവൻ തോ
ററ പാളിശംവില്ലേ. അപ്പുംഡാ അവിട്ടുത്ത
മാധ്യംപറഞ്ഞു ഒരു കുഴിയാൻ വെക്കാൻ. എന്നുന്ന
അട്ടതുംപ്പുംതു ഒരു മുക്കുലില്ലേ. ആരാബന്നു എ

ചുഡ' മോറിയാൽ വെവക്കേന്നരാവേംഗതിനും
രണ്ടുപ്പുകിക കിട്ടും. അതരി വാദംനേ ഉള്ളി.
വീടുലു' ചുട്ടിനും ഉണ്ടു് തിനാൻ. അതുകാ
ണ്ടു് നിങ്ങൾ ക്രൈസ്തു പഠിപ്പിച്ചും വലിയ
ഉചക്രംബയി.

മൊലൻ:—അതിനന്നു, അവൻ വന്നേംടു. എന്നി
ക്കു' ജോലിയും ഇല്ലശ്യോ.

അനന്തൻ:—ജോലിയാക്കു കിട്ടും. അങ്ങനെവരേപോക്കും

മൊലൻ:—എന്നാൽ നാശളളിത്തുക്കവൻ വന്നേംടു.

അനന്തൻ:—ഞാനിപ്പോരാ ഇരുപ്പെട്ടു. ഒരു കുറിക്കി
പരിക്കണ്ണണ്ടു്. മനഷ്യർമ്മാരു് തിനാംപോയ
കാളു' തരില്ലുംതുാൽ വലംതില്ലു.

മൊലൻ:—ഞാൻ വരാം. റംഗനായരെ കനാ കണ്ടു
നോക്കും.

(രണ്ടുചെരും ഒരുവഴിക്കു ചേരുകുന്നു. പത്രമാവതി
അവരെ നോക്കുന്നില്ലെന്നു. പിന്നിൽനിന്നു ഒരു ഗാനം
ഉയരുന്നു. ഗാനത്തിന്നും അവസാനത്തിൽ പത്രം
വതി കണ്ണു മുട്ടിയുണ്ടുണ്ടു.)

എന്ന വരവുകിട്ടാനുന്നീർ ചാലുക്കു
എന്ന പുക്കുവീ ജീവിതാരാമം.
പുന്നിലേലില്ലും കന്തക്കാളളിലേപാലവു
വന്നാണയുണ്ടു് വീണ്ടു് വിചത്തുകൂ
വാടിവാടിക്കരിയമിച്ചെത്തക്കി
നീരിവു ലഭിക്കുകയില്ലയോ!—?

റൂമോ 2.

(കീഴെ ബാഹിയങ്ങൾ മും. പുഡ്യുവന്തോ നവിനാതിയില്ലത്ര മേശ,
ക്രൈസ്തവ മുൻപുള്ള സാമ്പത്തികരം. ചുമരിൽ ഗ്രാനിജിയുടെ പട്ടം. സമയം
പകൽ 11 മണി.)

കർട്ടൂൺ

(കർട്ടൂൺ പൊതുസ്വീകാരി ക്രൈസ്തവകൾ പാടി
കൊണ്ടു് പ്രവേശിക്കുന്നു.)

എന്നെമ്മം. കണ്ണമാികരം

പട്ടിണിയിൽ നീറുവു
കണ്ണനീക്കതീക്കണ്ണല്ലീ ലേകേമീനു കുട്ടരേ

കണ്ണു ..... .

എന്നുന്നതീക്കമീചുരിൻ മറിയുകരം

അന്നല്ലീചത്രുക തന്റെ ചൊന്നുണ്ണുമോക്കുകിൽ

ചൊന്നോ.....

എന്നും എന്നും.....

കണ്ണനീങ്ങ.....

(വംരുക്ക് ഉണ്ടാ ചുന്നതു തോത്തുകാണ്ട് കൈ
രുടച്ച് കൊപാവിഷ്ടനായി പ്രവേശിക്കുന്ന.)

വാരിയൻ:— മരീ, നിന്തെത്തു കഴിതേ. പിച്ചയാമി
ചുംതു പോരാ. ഒരു പാട്. (വാരിയർ ഇരിക്കുന്ന.
യാചകൻ പാട് നിത്തുന്ന.) വല്ലുവയം കുണ്ണിച്ചു
വയ്ക്കുന്നതു തോന്നം ചാട്ടം. വല്ല പണിയും
എടക്കുന്നത്. ഇഷ്ടിന ഇരക്കാൻ നടക്കുന്നോ,
തടിക്കണ്ണം കരിവുനക്കരറിയാണെന്നു തോന്നു.)

യാചകൻ:— എന്നതുകുണ്ടും. തരണം തന്നുരാനെ. ഇന്ന
ലേയും ഇന്നും കന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല. വിശ്വനാഥ്
വായി.

വാരിയർ:— റണ്ട് ദിവസമല്ല ആഴള്ളി. കുച്ച ദിവ
സംക്രി കഴിയുന്നു. എടക്കാ ഗംധിജി 21 ദിവ
സം നിരാഹാരവും ഔദ്യോഗിച്ച ആഴാ. എന്നാിട്ട്
നിന്നക്കു റണ്ട് ദിവസംക്രി വയ്ക്കുന്നതാലോ.
(യാചകൻ കന്നും മനസ്സിലംകാരത അന്തംവിട്ട്
നില്ക്കുന്നു. ഓപാരേഡും ഇവിടെ നില്ക്കുണ്ട്)

യാചകൻ:— അംഗീകാര പറയുന്നതും. എന്നതുകുണ്ടും
തരണം. തൊൻ നാല്ലും പാട്ടുംക്രി പാടം.

വാരിയർ:—വേണു, വേണു. നല്ല പംട്ട്. ഇപ്പോൾ
കെട്ടതല്ല. നീ വേഗം ചുംജോ. അതാ നീനു
കും നല്ലതു്.

യംചകൻ:—കയ മുക്കാലെക്കില്ലും തരഞ്ഞം.

വാരിയർ:—(ഉറചക്ക) നിന്മോട്ട് ചോക്കാനല്ലേ പറ
ത്തത്തു്. (കുമ്പന്മരയിൽനിന്ന് ഏഴുന്നേരില്ലെന്നു.
യംചകൻ പേടിച്ച ചേമകനു. വാരിയർ വീണ്ടും
ഇരുന്നു, മുക്കാൻ തൃട്ടുന്നു.) ഇതെത്തൊരു കാ
ലം ദേവാംബാ ഇന്നി യാചകന്മാരു് അട്ടത്തുവന്നു
ഉണ്ണാൻ തുടങ്ങേപും. വെളിച്ചുംയംതു വരംനു തു
ടുകയാണ്യി തെണ്ണിക്കരി.
(ബാലൻ പ്രഭവരിക്കുന്നു.)

ബാലൻ:—ആരെക്കാണോ തെണ്ണി ഏന്നാക്കേ പറ
ത്തിയന്നതു്.

വാരിയർ:—പിച്ചുക്കംകാട ശല്ലു്. ബാലൻ കണ്ണിലെ
കയ തടിയൻ ഇരക്കിപ്പുംനാതു്?

വംലൻ:—കണ്ണു. പരക്കു തൊരന്നേരെക്കാണംഭാഗാ
എന്നു് കയതി. സ്താറം. കയ പക്കതി തെണ്ണി
യാണു്.

വാരിയർ:—ഡോ. അക്കാഡിന തൊൻ പറയേപും. ഇരിച്ചു.
(ഇരിക്കുന്നു).

വംലൻ:—എന്നിട്ടും. കൊടുത്തില്ലേ.

വാരിയർ:—കൊച്ചക്കരക്കയോ. ഇവററയ്ക്ക് കൊച്ചക്കരൻ
ഇടക്കിയാൽ തറവാട്ട് പൊഴിയി. എന്നാലും
ഞാനന്നതക്കിലും കുറേപ്പീ കൊച്ചക്കാർണ്ണം.
പാക്കഡ ഇവന്ത് കൊച്ചത്രട്ടാ. ഇവൻ പാടിയ
പാട്ട് നിങ്ങളും കുട്ടോ? ഒരു കമ്മുണിസ്റ്റ്‌പാട്ടാ.
അതും കേട്ടപ്പോരി എന്നിക്കും ദേഹം. വന്ന.
ഞാൻ പോങ്കുംജാൻ പറഞ്ഞ. ബാലൻ എന്നിനാ ഇപ്പോരി പോന്നതും?

ബാലൻ:—ഞാൻ വളരെ കഷ്ടത്തിലംണോ. ജോലി
യാണെങ്കിൽ ഇനിയും കനം. കിട്ടിപ്പു തെടാറി
യില്ലെങ്കിൽ മരവും മൃദവൻ മറിച്ചവിനെ.

വാരിയർ:—കനം. പറയണം. വല്ലാത്തതം കംലം.
കരവപ്പീക ഏടക്കരൻ ഒരു മനസ്യരൻറ കയ്യി
ലാഡ്യു. ഇത്തോന്തരംജീവികൾ എല്ലാവരും പട്ടി
ണിയിട്ട് ചാവും. ബാലനിയുവരു ഒരു ജോലി
യും കിട്ടിയില്ലെന്നും.

ബാലൻ:—ഈലും എല്ലായിട്ടും. മാസ്റ്റർമാർ അധി
കമംണം. അദ്ദേഹം ജോലി കിട്ടാതെജീവികൾ
തന്നെ അതിനും പണാമംണും കുഞ്ഞതും. അതു
പോട്ടു, ഞാൻ വനകംഞ്ഞും പറയട്ടു. പ്രേരന്നറ
വീട് ഫോൺബൈററായി. അതെന്നും മെയി
മാൻ വല്ല സഹായവും ചെയ്യണം.

വാരിയർ:—ബാലൻ എന്നിക്കു കൂറ പണം തരാനിപ്പേ. അതു മരണോ?

ബാലൻ:—ഈസ്. അക്കാദിന മരക്കാൻ പാട്ടേണ്ട്. കരിക്കൽ തൊന്ത് തറവാട്ടേണ്ട്. ഈന്ന വാരിയർ എന്നിങ്കായ നംസ്തുരപ്പിക തരണം. ഇതാ ഇതിവിട്ട ഇരുന്നോട്. (ചുമ്പല എടുത്തു കാണിക്കുന്ന).

വാരിയർ:—പണം തന്നും പണം. ഇവിടെ ഉണ്ട് വേപാ വെംലം. നിങ്ങളാ രാമൻനംയരോട്ടു ചോദിക്കു.

ബാലൻ:—ശയംഭോട്ടു തൊന്ത് ചോദിച്ചു. ഒരു നീറു തുടിയും ഇപ്പു നാണും പറത്തുതു.

വാരിയർ:—എന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നുന്ന ശാടുത്തു. എന്നി കാക്ക റിക. ശമ്പളം ഉള്ളത്. ശയാർക്ക് ۵۰۰ പറ നെല്ലും പാട്ടു കിട്ടുന്നുണ്ടു.

ബാലൻ:—ശത്രാക്ക ശരിയായിരിക്കും. എന്നാലും എന്നിക്കേപേക്ഷിക്കുന്നേണ്ടു പാട്ടുള്ളത്. ഈ അവസരത്തിൽ വാരിയരതു. തരാതത്താൽ എന്നിങ്കായ പുഞ്ഞള്ളതില്ലാതാവും

വാരിയർ:—വള്ളര വിഷമകാണും ബാലം. എന്നുന്ന കൂളിലും ഒരു കംഗലിലുംതു അവസരാ ഇതു (ചുമ്പലനോക്കീ) ഇതിലാലു പവന്നണ്ടും.

ബാലൻ:—കന്നരചവന്നണ്ടും. റോധുമാരു കഴിന്താിൽ കീഴന്തംണും.

വാരിയർ:— ഓരു മനസ്സിലായി. അല്ലോടെ പുരംഗി
നാരു ചങ്ങല കെട്ടില്ലപ്പോ. ഇപ്പോൾ പില കോ
മാളികളും പതിവുണ്ട് (ആലോച്ചിച്ച്) ഇതു
പണ്ണയം വെച്ചാൽ ഒരു പുര മെയാറുള്ള പണ്ണം
കിട്ടുപാ? ബാലനിപ്പോരാ എത്ര ഉറപ്പീക വേണം.

ബാലൻ:— എന്നിക്കു തല്ലാലും നാല്ലുള്ളവും വേണം
എന്നും തന്നെ തികയില്ല. പക്ഷേ തൊന്തര
നെ വേണ്ണം മടക്കി എടുക്കണമെ.

(നംബിയമു, രാമൻനായ ജീവ ഭാജ്യ പ്രവേശി
ക്കുന്ന.)

വാരിയർ:— എന്താ നംബിയമുക്കിങ്ങനെ വഴി പിച്ച
ചുത്തു? കുറ ദിവസംയല്ലോ കണ്ണിട്ടു.

നംബിയമു:— എന്താ ചെയ്യും. എല്ലംററിയും ഒവരണ്ണ
തൊന്തരം. മുപ്പുരുക്കു വയസ്സായിപ്പോ.

വാരിയർ:— എന്തിനും നിങ്ങളും ചേംന്നതു?

നംബിയമു:— ഒന്നും പറയണ്ണ. മുപ്പുരുക്കു കംലിനേ
ലോക വേബന. ഇന്നലെ ചെളിച്ചാബോളും ഉറ
ങ്ങിയിട്ടില്ല. കുത്തലും കുടയലും തന്നെ. ഇന്നും
അതുതന്നെയാണു ഗതി എന്ന വെച്ചാൽ കാര്യം
കിഴങ്ങിയിപ്പോ. കുറച്ചു പിണ്ണിയതെല്ലം വാക്കുണ്ട്
വന്നതാ. അതുകുണ്ടു കുറച്ചു തേരും കിട്ടിയാണു
അയിപ്പോ. ഇവിടായം ഇപ്പോ.

വംശം:—ഉമ്മ്°, ഉമ്മ്°, എല്ലാവകം ഉണ്ടോ. നിങ്ങളിൽ
റത്തേക്കു പോയ്ക്കുളിൻ.

ഖംബൻ:—ഈവിട ആക്കാ പിന്നാവെതലും?

വാരിയർ:—ഹാവു, ഈവിട ഇല്ലംതു മരന്നണോ!
കരാരിക്കു വാതാജണകിൽ വേററാരാമിക്കു ച
നി. അപോരീത ഫുന്നം ദീനം. ചുരക്കെന്തിൽ ഇം
വീച്ചതെന്ന ക്രയ വെല്ലുംഡാംബയാ. അതുകൊണ്ടു
ബ്ലൂ പണ്ണതിനിന്നിതു തീച്ചക്കം.

നാണിയമ്മ:—എന്തിനാ വാരതര കൈവത്തിനന മറ
നു പറയുന്നതും. ഇം ചീകിലും നിങ്ങാട കയ്യി
ലേ നാലു കംഗ്രൂളി.

വാരിയർ:—(ഖംബനെന്ന നേംകീ) ഇതാണോ മരറാക
ക്കുപ്പും. ഇം നംട്ടിലും എല്ലാവക്കും എന്നറി
കയ്യിലും കംഗ്രൂ പുതിയിക്കേണ്ണോ എന്നാ
വിശ്വദാസം. എന്തു തൊൻ പരഞ്ഞാലും അഞ്ചു
കുക്കു വിശ്വദാസകിലു.

നാണിയമ്മ:—അഞ്ചുക്കുക്കു സത്യം അരിയാം. നിങ്ങൾ
കീഴേപ്പാരി ഭംഗ്രൂം ഉള്ള കാലം.

വാരുട്:—(ചീരിച്ചു) നിങ്ങളെത്തുകിലും പറത്തേതാ
ളിൻ. എതായാലും തെതലും കെംണ്ടപോയി
കെട്ടുകൊണ്ടു. രാമന്റും രവിന്റും കിടന്ന വേദ
നിക്ഷേപണംവും.

നംബിയമ്മ:—എന്നാൽ തൊന്തു വാങ്ങാട്ട്. (മുച്ചു
റള്ളിട പോകുന്നു.)

വാരിയർ:— അപ്പോൾ, വാലു, നമ്മുടെ കംണ്ട് പറയണമല്ലോ. എന്നിക്കും പണ്ണത്തിനേരൽ പണം കൊടുക്കാൻ വിശ്രദാസം കുറവാണോ. ചീലപ്പോരം മുഖത്ത് പിണയും.

ബാംലർ:— അതെന്തും? ആളുകൾക്കും മടക്കി എടുക്കും തത്തിട്ടോ?

വാരിയർ:— മടക്കി എടുക്കാണത്തുൽ ലാഭമെല്ലോ? തൊന്തരക്കും പണം കൊടുക്കും. അതുല്യ ബുദ്ധിമുട്ടും പണ്ട് രാമൻനായക്ക് കരഞ്ഞിപററി. അന്നു മുട്ടാണ അധികാരി ഇംപാട് നിർത്തിക്കൂട്ടും. ബാലനാശത്തിട്ടില്ല. ഉണ്ടോ?

ബാലൻ:— തൊന്തരംനും അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല.

വാരിയർ:— അറിയാൻ വഴിയില്ല. അങ്ങമും ആഘരംട്ടും ശ്രദ്ധവര പറഞ്ഞതിട്ടില്ല. കരാക്കൽ കര വിശ്രദാനും കര പണം. കൊണ്ടുചെന്ന. കര തോട്ടയംഗിയനും. അതു രാമൻനായൻ മിന്ന കണ്ണിട്ടില്ല. എന്നംലും പാശം കണ്ണപ്പോരം അഡാരി കാപ്പു കൊടുത്തു; 60ക. മുന്നപ്പവൻ ഉച്ചാരണം അവൻ പറഞ്ഞതും. കണ്ണാൽ അതിൽ കട്ടും കുറവില്ല.

ബാലൻ:— എന്നിട്ടുള്ളംഡോ?

വാരിയർ:— കുശമില്ല. തൊന്തര പായക്ക്. അപ്പോരം രാമൻനായൻ വിഹംരിച്ച അവൻ മടക്കിവം ക്കും വരില്ലുന്നു. എന്നാൽ കംണ്ട്. ലാഭം

ଯାଇଲ୍ପ. ସଂଗତି ଶାହରି ଯିମାରିଛ ତିକାଳେ ବରୁଷମୟୁ. ଏବୁ ଯିଥରୀଙ୍କ ପଣଙ୍ଗ ବାନ୍ଧାଙ୍କ ବାନ୍ଧିଲ୍ଲ. କଟକିର ରାଜନୀତିରାଜୁ ଯିଛିଲ୍ଲାଙ୍କ ଚେଂଦୀ. ଏହିକିମ; ନନ୍ଦର କରୁଥିଲାଜାରାଜୀ ଅନ୍ତରୁତ. ଅପ୍ପି. ଅଧିକାରୀ ପରାମର୍ଶ ଆତିର ସପଣ୍ଟି. ରଣ୍ଟେଚଣତ୍ରିକାଳ ତିକାଳିଲ୍ଲା ଏହିନ. ମରରତାକେ ପିତୃକୁଳଯାତ୍ରା. ନାନାଯିକିଲ୍ଲ କାନ୍ତି.

ବୁନ୍ଦଗଳ:— ଶାତେଠବେଳେ ମହାଯତିଯାଶି. ହୁଅ^o ଶାତିଆନାଯାଶି. ବରିଲ୍ଲ. ନାଲ୍ଲ ସପଣ୍ଟିଶାଶି.

ବାରିଯକ:— ଶାତେଠକିମ କଣାଲବରିଶତ୍ରୁଜିତ. ରାଜନୀ ନାଯକର ଅନ୍ତରଭେଦ ପତିପରିତ. ଅତିଲ୍ଲାବି ହିନ୍ଦି. ନାଲ୍ଲଭବିଷ୍ୟକରିତରାଙ୍କ ହୁଵିକ ହୁଲ୍ଲ. ଏହି ନାଲ୍ଲ ବ୍ୟାଲଗୋଟି ମରୁତ୍ରପରିଯାଙ୍କ ବାଲୁଲ୍ଲା. କିମ ହୁକପରିତରଭୁବାନ୍ଧୁକ ତରା. ଅନୁତରନ ଉଜାଯିକିଲ୍ଲ.

ବୁନ୍ଦଗଳ:— ନାଲ୍ଲଭବିଷ୍ୟକହିର କରିତାମି ଏହିକିମି କାମ. ଏହିଲ୍ଲ. ଅନ୍ତିମ ବାରିହରି ତରଣ.

ବାରିହରି:— ଅନ୍ତର ପରିଯତରୁ. ହୁଅତରନ ଏହିକିମି କାନ୍ତିର ଉଜାଯିକିଲ୍ଲ. ବ୍ୟାଲଗୋଟି ବିମାରି ଶ୍ରୀକି. ଏହିଲ୍ଲବରେଷ୍ଟିଂର ଅଲ୍ଲ ତାଙ୍କ ବୁନ୍ଦ କିମିରାମାତ୍ର. ଏହିର କରିବାରାଣକିମି ପଣ୍ଡିତର ଦିନର ଭୁବନେଶ୍ୱରିକିଲ୍ଲ ହୁଅବର ଶାନ୍ତିଯ.

കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടു. തൊന്തരു ചെയ്തില്ല. ഇടയ്ക്ക് ഒപ്പും വന്നാൽ കരുപ്പേ പറയും. അതെന്നു സ്വീകാര്യം.

ബാലൻ:—ഈതിചലാനം. എനിക്കും പരിഭ്രമിപ്പ്. അപ്പുകിൽ പരിഭ്രമിച്ചിട്ടും കാഞ്ഞവമില്ലല്ലോ. (ആദ്യംമാറ്റിച്ചും) ഒരു നംബുത്രാസ്പീക് കിട്ടുന്തെ തൊന്തരുചെയ്യും?

വാരിയർ:—ഈചെത്തന്ത്വാസ്പീക്കുകയും എന്നുന്നു കയ്യും ലഭ്യമില്ല. അതു തൊന്തരു തന്നും. അധികം പരിഭ്രമിച്ചു കാഞ്ഞകില്ലല്ലോ.

ബാലൻ:—(ശ്രൂക്കാവത്തിൽ) അങ്ങിനെ ആവശ്യം. അപ്പും ദേഹം വാരിയർ ചോദാനു വഴിയീ സ്ഥിരമാണ്.

(ഈരിയർ മഹാല എടുത്തുകുറുക്കുന്നു. മുംലൻ ചിന്താഗീലനായി ധൂരീ നടക്കുന്നു. വാരിയർ പാശമംഡി പ്രവേഗിക്കുന്നു)

വാരിയർ:—ഈതാ, ഈ കൊണ്ടുപോയ്ക്കും (കൊടുത്തു) വളരെ താഴും തന്ത്രജ്ഞനാണെ മടക്കിഎടുക്കുന്നും. അപ്പുകിൽ കൈകു ബുദ്ധിമുട്ടും.

ബാലൻ:—അടിയിൽത്തന്നു എടുക്കിം. എന്നാൽ ഏറ്റവും നിരക്കുടുക്കു. (ബാലൻ ചോക്കും. വാരിയർ ചിന്താഗീലനായിരിക്കുന്നു)

രംഗം 3.

(സ്ഥലം വൈശിഖത്തു ദാമൻനായങ്ങൾ വിട്ടു. സമയം പബ്ലിക്കേറാറാണ് ആദ്യമാണി. രാമൻനായർ ചീലി കണകകൾ നോക്കിപ്പാണീരിക്ക കിഡാണാം.)

കർത്തൃൻ.

രാമൻനായർ:— മുളിനന കെംട്ടത്താൽ കിട്ടാതെത്താൽ കംലം! കടം മേടിച്ചു തിനോംനും അതു കൊടുക്കേ ണ്ട വിച്ചാരം ഇല്ലാൻം വെച്ചാൽ....ഉം....എന്നിങ്കു കൊടതിക്കേ നടക്കണം. വയ്ക്കാത ആയിപ്പേ.

(നംബിയമു പ്രവേശിക്കുന്നു.)

നംബിയമു:— കിട്ടിയേം?

രാമൻനായർ:— എന്തും?

നംബിയമു:— ജാന്മരാന്നു ജാതകശ്ലൂ തിരയണ്ണാരും? അ ഇ നോക്കീക്കണം എന്നപ്പേ ഇന്നലെ പറഞ്ഞതും.

എന്നീടിപ്പോരം എത്ര ഇഷ്ടങ്ങൾ ചേരാം കണ്ണാതു?

റാമൻ:—നിന്നക്കിട്ടെ വിവാദം ഉള്ളി. ജാതകം നോക്കാൻ പണിക്കരണ്ണേ. തന്നും? ഇതു നല്ല ഗവർപ്പിച്ചു. തന്നും ഇവിടെ വില കിട്ടാപ്പുള്ളികളുടെ കണക്കു നോക്കുകയാണ്. ശംസുപ്പാദ്യക്കു കയറിവന്നു തൊയിരു. ഏക്കുത്താൻ.

നാണ്ണിയമ്മ:—തന്റെ നിഷ്ഠാളു എത്തും ഏക്കുത്തുനില്ല. (ശ്രദ്ധിച്ചും നടപ്പിച്ചു) ഇത്തന്ത്ര കൂട്ടാണു ദേവാനന്ദം. ഇന്നന്നല്ല പറഞ്ഞെന്തു ഉള്ളി അവളുടെ ജാതകം നീനു നോക്കിക്കാണു. ഇരുന്നായ്ക്കു മറന്നു. എപ്പുള്ളിം കിട്ടാപ്പുള്ളികളുടെ കണക്കു കൂട്ടുലാം. എന്നാൽ കിട്ടേണ്ടുക്കും ഏകദിനക്കേപ്പു അതൊട്ടില്ലാനും. എന്നീര തഞ്ചലവല്ലാതും! അവലുകും ഇഷ്ടിക്കുവരുണ്ണാം?

റാമൻനായൻ:—നിന്നും തഞ്ചലവല്ലാതും വളരെ കേൾക്കുന്നും. അതെന്നിക്കു നോഡ്യൂല്യായി. അവലുകും ഇഷ്ടിക്കുവരീല്ല. എന്താണനീനു വെച്ചും നീറും? ഇവിടെ വന്ന കേരിയപ്പോരം ഇവിടെ പത്തുപത്തുവിടെ കരക്കാണണ്ണായിരുന്നു. ഇന്നോം ഒരുക്കണി ചുണക്കം ഇവിടെ എടുക്കാൻമെന്നും? ഒരു കണ്ണാം.

നാണ്ണിയമ്മ:—(ഒപ്പാടിച്ചുകാണും) ഇതാ, എന്നു കണാണും പറയിക്കണ്ണ നിഷ്ഠാളും. സപ്പന്നപാണ്ണ

നീ° വിചാരിച്ചു° പിച്ചുജക്കു° പണം കൊടുത്തതു°
ഞാന്മല്ലേം. ഞാനാരു മുടിക്കീഴനീ! വയസ്സ്
കാലത്തു° മിശാതിരിന്നാൽ മതി.

രാമൻനായർ:— ഞാന്മല്ലേം നിന്മോടു° വല്ലതു. ച
റഞ്ഞതാ? നീഈപ്പു എന്നുന്ന ഫേൽ കൊന്ന വന
തു°. അല്ല നാണി, ഞാനന്മാ ചോദിക്കുന്നു.
നീയു° ഭേദകംളീടു ശബ്ദതാരംഗോ? നിജൻ മു
ളിലു° കണ്ണിട്ടു ചോദിക്കുന്നതു°

നാണിയമ്മ:— നിങ്ങളായികും പറയണം (വ്യഞ്ഞവും
കേംച്ചവും കലന്ന്) കയ ചെണ്ണക്കട്ടിയുള്ളതിനും
വയസ്സു° ഇയപ്പത്താറു° കഴിഞ്ഞു. കരാണിങ്ങു
തിരിഞ്ഞുനോക്കിണ്ണില്ല. എന്നുടെന്നു ആത
കൊന്നു° നോക്കിക്കാൻ ഇടയില്ല. വല്ല അമ്പു
ഡയും ഒക്കെ അതിനു വല്ലതു. ചെമ്പുംക്കണം
എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു പറയണ്ണതു°.

രാമൻനായർ:— അതേ പറഞ്ഞതു. രഥാമാത്രത ആയ
യും എടുത്തു. അല്ലോ. കയ മുളിൽ. പിഞ്ഞാക
നിലവിളി. ഗൈവംനേ, ഞാൻ കുട്ടിയാണി. എടീ,
നീംയാനു° മിശാതിരിഡ്രൂ. ഇയപ്പത്താറല്ലു ആ
യിള്ളു. വല്ലവയം വയം. കന്നു° കുഞ്ഞിയും°

നാണിയമ്മ:— കുഞ്ഞിയുംതതിട്ടംപ്പും. ഇനി എത്ര കുഞ്ഞി
മിക്കണം! തല നരച്ചിട്ടു കല്യാണം. വരണവക
മുഴുവനും പഠിപ്പേണ്ണനാ ചോദിക്കുന്നതു°. അതി
പ്പണു° പറഞ്ഞതും ശബ്ദരഘട്ടിരഞ്ഞിപ്പുംകും.

രാമൻനായർ:—ഈതു കരിച്ചു പിഴച്ചു. ഇപ്പോഴനിക്കും തൊന്തന്നണ്ടു്, അവരെല്ല കരിച്ചു പഠിപ്പിക്കാൻ. ഇനിപ്പും അതിനും വയ്ക്കും.

നാണിയമ്മ:—ഇപ്പോൾ തോന്തനിയംൽ കതി. അന്നവ ഒരു കരംതയു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പുരാണം പഠയലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വിടക്കപ്പോയി നിങ്ങളുടെ പഴംപുരാണം?

രാമൻനായർ:—കൈകൈ ശരീരാവും. നീജയംനു വെള്ളിച്ചുപൂട്ടാതിരിക്കും. അല്ലാതെ എന്തൊന്തും വെള്ളും?

നാണിയമ്മ:—തൊൻ വെള്ളിച്ചുപൂട്ടണം. ഇല്ല, കല്ലിക്കണം. ഇല്ല. ഒരു കട്ടിയുണ്ടായതിന്റെ ഭാരിതം. (കണ്ണു തുടങ്കുന്നു. കൂൺവംരിയർ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രാമൻനായർ:—എ, വരിൻ വാരാര, ഇരിക്കീൻ. (വാരിയർ ആകുക കുന്ന നോക്കീ) എന്താ, നാണിയമ്മാക്കായ മെംസൻ?

രാമൻനായർ:—കുന്നം പായണ്ണ, തൊൻ ഇപ്പോ വല്ലാതെ കുട്ടബാഡി. ഒരു സമയത്തും. തൊയിരം ഇല്ല.

വാരിയർ:—അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയിരിക്കും. എന്താ ഇവിടെ ഇപ്പും ഉണ്ടായതു്?

നാണിയമ്മ:—കുന്നം ഇല്ല, വാരാര, തൊൻ ജംഗ്രേൻറെ ജാതകം കുന്ന നോക്കീക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതിനെന്നു പദ്ധതിം ഇതു് അവരിങ്കു വയസ്സിൽപ്പെട്ടതായി. എന്നി എപ്പുഴം ഹരതംക്കാ.

ବାରିଯଶ୍ର:— ଶାତିଗ୍ରାମଙ୍କଳ ପେଟିଲ୍ଲାନ୍ତିଲ୍ଲ. ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପ
ଶାତିର ପରିଲ୍ଲାରଂ ଶାଶ୍ଵତ ଶାତୁ^o ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପଙ୍କୁ
ବୟଲ୍ଲାଜ ନନ୍ଦାର ଲକ୍ଷ୍ମିଶ୍ଵରିଶ୍ଵରପ୍ରାଣ କହାଣି
ଯାଏଲ୍ଲ.

ନାନୀଯମ:— ଶାଶ ତାଙ୍କଳ ପରିଶତତୁଳକାଣ୍ଠ^o କଂପୁ
ଲ୍ଲ. ପତିକାଳ୍ପିନ୍ଦି ବୟଲ୍ଲାଜିଲା ଏବାନ୍ତର କଲ୍ପା
ଣା କଶିଶତତୁ^o.

ରାମନ୍ଧନାଯଶ୍ର:— ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପାର ବାରାର, ନିଷାଳାନ୍ତିକଳ କଣ
କଶୁଟିଗିନ୍. ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପଙ୍କି ଶ୍ରୀପରିକଳ^o ବୟଲ୍ଲା
ତତିକାଳାଜୀ. ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପାର ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପାର କାଳୁଣ୍ୟିଲ୍ଲ
ଏଗନିକଳ ତତାଯାରି. ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପାର ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପାର ତତାଯାରିଟି.

ବାରିଯଶ୍ର:— (ଚାରିଶ୍ଵରକାଣ୍ଠ^o) କଲ୍ପାଣା କଶିଶତ ଶା
ନତାନା ତତାଯାରିର କେକଟାନ୍ ରୁକଳାଇୟେବେ? ତର
କେତେଲ୍ଲ. ଶ୍ରୀପରିକଳ ଲବାଲ୍ଲ ଶ୍ରୀଯାତି କାର୍ଯ୍ୟ
କଶ୍ରୀପାରିବାରି^o.

ରାମନ୍ଧନାଯଶ୍ର:— ଶାଶ୍ଵତିକଳ କଣ ଲବାଲ୍ଲାଯେବାନ୍ତି. ଶ୍ରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାରାନା^o ମାତ୍ରା. ଶାଶ୍ଵତିକଳ ଜାଗରାନ
କଲ୍ପାଣା. କଶିଶ୍ଵରକାଣ୍ଠକାନ୍ ଏଗନିଲ୍ଲ. ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପ
ମୋହାରି. ଶ୍ରୀପରିକଳ ପାରତିକ୍ରିୟାବେଳୋନ.

ନାନୀଯମ:— ନାନୀଯମା ଏନ୍ତାଟିକଂ ଶ୍ରୀପରିକଳ କିନ୍ତା
ଶ୍ରୀପରିକଳାଜ କଣକଣ୍ଠକାନ୍ ଏଗନିଲ୍ଲ.

ବାରିଯଶ୍ର:— ଶାତୁଚାରିକଳ ଶୁଣାତ କଶିଯେବେ? କିନ୍ତାକ
ଶୁଣାତ ବାରାରାଣ୍ଠ. ସପରି ବରତାରିଗର କା
ଞ୍ଚିବାର ବୋକାରିବେ?

നാണീയമും:—വാരാര നിങ്ങളിൽ ഒരു ശ്രദ്ധിക്കിൾ നിങ്ങളും നിരീച്ചാൽ അതരക്കില്ലോ കിട്ടോ. പഠിപ്പും പണവും കന്നും വേണ്ടും. ആളും മന്ത്രാലക്കാരൻ നായാൽ മതി. (ശുഭ്രാവിച്ചു) ശ്രൂ കട്ടും ഇങ്ങനെ വഴിപാടിച്ചില്ലോ. ഇപ്പുകിൽ എത്ര നന്നാം യിരുന്നു.

വാരിയർ:—ഈപ്പോൾ തൊൻ ശ്രദ്ധിക്കിണിപ്പുംനോ നാണീയമുടെ വിഹംതും? തുംനെന്തു വലയംമുണ്ടാക്കിനോക്കും. കന്നും ചെട്ടാണും. എന്നോടു രാമൻനായർ കരി ദിവസംയി പറയാൻ മുട്ടുണ്ടാണ്.

രാമൻനായർ:—ഈവർബനക്കുന്നതരിയം വാരാര? നിങ്ങളുടെ നിന്നും ഇതിനും മുഴുവൻ ചേരുവിട്ടിൽ വീണാവായിക്കിണ്ടും. എന്നിക്കാറു പണം കിട്ടാൻ! എൻ്റെ ഭഗവംഞ്ഞു ക്കരാറു മനസ്സും തരില്ല. തൊൻ വള്ളാര മനസ്സിക്കുന്നതിയേ കൊടുക്കും. എന്നാലും കൊടുത്തതെതാനും കടക്കിക്കിട്ടില്ല.

നാണീയമും:—ഈ ശരീയം വാരാര. വള്ളാര മനസ്സിക്കുന്നതിയേ കൊടുക്കും. കിട്ടാത്ത കരാറി നോക്കി കൊടുക്കാം.

രാമൻനായർ:—നീ എൻ്റെ ചിലക്കുണ്ടോ. നിഇും കൊടുക്കാൻ പാണ്ടിട്ടില്ല കഴിത്തെകംല്ലും. ബംബന്നും തുംനെ നെല്ലുംകാട്ടത്താലും. ഇല്ലംനും തൊൻ എന്നും

തവണ പറത്തതാം. എന്നിട്ടിപ്പോ അതിരെന്ന്
ചോദ്യം ഇല്ലപ്പോ.

നാണിയമഃ— ശാന്ത ശാന്ത. കരാളിട അമ്മ മരിച്ചിട്ടും
പിണ്ണം വയ്ക്കാൻ പത്രചര നെല്ലും കൊടുത്തതാം
തരഞ്ഞെടും. എന്തിനും എന്നും കണക്കാണെന്നും പറ
യിക്കേണ്ണും. (ചോക്കം.)

രാമൻനായർ:— തുംനു ഒരു കാഞ്ഞം പണ്ട് തീച്ചുപ്പുട്ട്
ആയതം വാരതെ.

വാരിയർ:— എന്താ അതു?

രാമൻനായർ:— ഈ പോലീസുകാർഷ്ണും കടം കൊടുക്കി
ല്ലാനും. ഇപ്പോൾ കൗത്തിടി തീച്ചുപ്പുട്ടതാണി.
ഈനി മംഗലമാർക്കും കൊടുക്കില്ലെന്ന്.

വംശിയർ:— ഇവർ രണ്ടുള്ളിട്ടും മേഖിച്ചും തരംതത്തും.
രാമൻനായർ:— അവരും മാത്രം അല്ല. വേരായം
ഉണ്ടും. എന്നാംലും ഇവരെയാണും കൂടും. വിന്റെ
സിക്കംനു വയ്ക്കാത്തതും. എന്താ കമ! എഴുപ്
തരഞ്ഞുപ്പുട്ടിക കയ്ക്കിച്ചും ചോയ്തും. കൊല്ലും
പതിനുണ്ടായി. എന്നിട്ടും അതു വിചാരിക്കു
ബോധം എന്നിക്കുറക്കും വരിഞ്ഞില്ല. അന്നീ
വിടെ ഒരു പേംഡിസുകാർന്നണ്ണായിരുന്നില്ലെ,
മിഹമും; അവരുന്നാരിക്കലും എന്നെന്ന് അടഞ്ഞ
വന്നിട്ടും വേണ്ട നിലയും. വിളിയും! അവനൊ
രണ്ടുപ്പതരഞ്ഞുപ്പുട്ടിക വേണാം. മുറംവലാഡി പറ

ഞതപ്പേരാം തൊന്ത്രങ്കു് ഒ നട്ടു. പോലീസ്
ബ്ലൈ, ഏനിജീക്രോളി പെടീം ഉണ്ടു് എന്നുവ
ചേരുംളിൻ. ഇന്നാണണാക്കിൽ താൻ കൊടുക്കില്ല.
വാരിയർ:—എനിട്ടോ, കിട്ടിശ്വ?

രാമൻനായർ:—കിട്ടണം! കന്തം പിടിച്ചു. കയപറ്റ
കാലം താനിരന്നുനടന്ന. അവസംഗം കമലു്
വേദനത്രുട്ടാണി. പിണ്ണ യോദിക്കലഞ്ചു് മാററി.
അരുചേംലെതന്ന ആയി ഇപ്പും ബാലവൻറ
നെല്ലും. എനിക്കെല്ല അത്രതം! ഇവൻ രംഘം
യാട്ട് ഉള്ളി. സ്ഥാപ്താശ്വരി കിട്ടിച്ചില്ല. അപ്പോഴേ
ജ്ഞതന്ന മെച്ചിച്ചാൽ കൊടുക്കണില്ല.

വാരിയർ:—ബാലവൻറ നെല്ലു് കിട്ടാൻ വളരെ അയാ
സം. എന്നീറ പണ്ണത്തെ മധ്യത്രഞ്ചു ഉറപ്പുിക
എനിം തന്നിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ഇരിക്കണമ്പാഴം
ഇയരീട ഇരുപത്തഞ്ചു ഉറപ്പുിക തുടി വാങ്ങി
ക്കാണ്ടുപോയതു്.

രാമൻനായർ:—നിങ്ങളെതിനെ കൊടുത്തതു്?

വാരിയർ:—വെറുതെ താൻ കൊടുക്കേപാ? അവൻ ച
ങ്ങല പണ്ണയം തന്നിട്ടോ. കന്നര പവനണ്ടു് ഇര
പാതഞ്ചു ഉറപ്പുികയല്ല താൻ കൊടുത്തതു് ആണ്.

രാമൻനായർ:—അപ്പേരാം നിങ്ങളെ മെച്ചുക്കാരനായി.
ഈ വിറരാൽ ഏങ്ങനെ പോയാലും കരംഘപ
തന്നു ഉറപ്പുിക കിട്ടില്ലോ? മധ്യത്രഞ്ചും
അവപത്തെല്ല ആയുള്ളി.

വാച്ചുകൾ:—പീണ കന്നം കാണാതെ എഞ്ചു പണം
കൊട്ടകേപറ്റം അപ്പെട്ടുകും അവന്നെന്നീ അതു മട
ക്കീയടക്കാൻ സംധിശ്വേപാ?

രാമൻനായർ:—പുനിക്കാബുദ്ധി തൊന്തീല്ല. അവൻ
ഈവിജറ്റ കൊണ്ടു വന്നതാ അതു° എൻ്റെ വേണ്ടാനു
പറഞ്ഞു. വാച്ചുകൾ ഭാഗ്യമുള്ള കാലാ. ഏനിക്കി
പ്രേരം എഴുറ്റുനിയു.

വാരീയർ:—എത്തു ഭാഗ്യം. എത്ര പണം കീട്ടും.
മരന്ന വാദാങ്ങാ ഉള്ളി. ഒരാളുപ്പെട്ടുകും ഒരാളു°.
എപ്പുംഃ. കീടപ്പാ.

രാമൻ:—അതിനു ഗതാഃ ശരവുചത്തി. ഫ്ലേ കാഞ്ഞംമത.
പല വകയിലും ഉണ്ടെല്ലാ വരവു്

(ഭാര നീനു കൈ ശാന്തം)

അടിവയച്ചടിവയച്ചണയകയായി

മലനാട്ടിൻ മകരി

അടരംടംനീന്തു നുതനഫലുക.

പട്ടംതയത്തിനാൻ

അട്ടത്തു പോകരതിവര നീന്താരി—

തട്ടത്തു ചൊച്ചനാം

കടപ്പുകംണിവർ നീനുടെ നെഡവിൽ

കത്തിയമതേത്തുക്കം.

ജപലിച്ചനില്ലും കണ്ണിനുകണ്ണോ

വഴിവിഞ്ചാടായ്ക്കിൽ

ഞെടുച്ചുട്ടുകുറ്റിനി നീനുടെ ദേഹമൊ—

യഴീക്ക മരേംതാൻ

വാരിയർ:— അതെതാങ്ക മീററിഞ്ചണ്ട്. ശത്രിംഗൻറെ വകയാ. രാമൻനായർ:— ആരുടെ?

വാരിയർ:— അതു ഓപാദിക്കാനോണാ. ഇപ്പോൾ തൃശ്ശൂ ക്കരിക്കുകും. തൃശ്ശൂക്കംകും. ഒക്കെ പ്രസംഗിക്കലാല്ലെല്ലാം. അവരും പറോണാതു കേട്ടാൽ തലയ്ക്കും കരാൻ തോനും. “പണി കരക്കണോ.” “തൃശ്ശൂ കേരാൻം.” ഇപ്പോനു നീനു കുറയ്ക്കും. നമ്മുടെ നൊണ്ടുകരലൻ അനാതനില്ലേ. മാറ്റു, ഏതാ അവന്നെന്നു നില!

രാമൻനായർ:— എതാ ഒരു പാട് കേക്കിണാതു.

രാമൻനായർ:— മാറ്റു, കമ്മുണിഷ്യറിന്നെന്ന കാര്യം പറേണം. അതെനിക്കരണത്തുടെ. നമ്മുടെ കുട്ടൻ മഴുത്ത കമ്മുണിഷ്യല്ലെല്ലാം.

വാരിയർ:— അയാളിപ്പുംബൈവിടയും?

രാമൻനായർ:— എന്നിക്കരണത്തുടം. ഒരു പക്കശ പട്ടി ണിയിട്ടു ചത്തിട്ടുണ്ടാവും. തോൻ കണ്ണിട്ടു ആരു കൊല്ലുംണി.

വാരിയർ:— അയാളിട്ടു ഭാഗം കഴിഞ്ഞതല്ലോ.

രാമൻനായർ:— അതെന്നും. ഇല്ലോ. തൊനിവിടെ വരണ്ണംനും പറഞ്ഞു. പിന്നു വന്നിട്ടില്ല. നല്ല തൊയിരഞ്ഞു. പൊലീസുകംരാട്ടീകൊണ്ടും നട കണ്ണ കാലം. ഇവൻ ഇവിടെ വരണ്ണണ്ടുനും അറിഞ്ഞതാൽ കേശംയില്ലെ. അചല്ലുക്കിൽത്തന്ന

എൻറ നെത്തിനായ വേദനയിട്ട്. പണ്ട്^o തുടങ്ങുതും. പൊരംതുതിന്^o പോലീസിൻറ കു കൂത്തുള്ളടക്കി കിട്ടുവാൽ പണികഴിവിൽപ്പെ.

വാരിയർ:— അതുനന്നായി. ഇപ്പോൾക്കിൽ നിങ്ങളെ പോലീസു്^o അനു ചതുച്ചേരുന്നു. ഇന്നുംബന്ധകി ലഭി പേടിക്കാണില്ല.

രാമൻനായർ:— അപ്പേക്ഷില്ലോ. മുഖ മരക്കുന്നു പോറു നീതിനന്നതാ അത്മം? അവരു മരക്കുന്നുല്ലോ; പിന്നെ തോന്തരം കരത്തിനായി നന്നാവുകയാ ബന്ധകിൽ ജാരുന്ന കല്യാണം കഴിപ്പിക്കാം; മുഖ സ്വത്തും. കൊടുക്കാം; എന്നായിരുന്ന എൻറ വിഹാരം. അപ്പുള്ളകാണു് അവന്റെ കമ്മ്യൂണി സ്ഥാവലം.

(നംബിയമു കു കൂദാശിൽ മരന്നുമായി പ്രദേശിക്കുന്നു.)

നംബിയമു:— ഇതും, ഇതു കൂടിച്ചേരുംഡിന്. മാറംതെ കിടക്കുണ്ടോ, എന്ന ചീതുപറയാംനു.

വാരിയർ:— എന്തായ മരനോ? ഇപ്പോൾ എന്താ സൂ വകുക്കും?

രാമൻനായർ:— അതെ, രണ്ട് ദിവസംയി മേലുംരു കൊച്ചുതു. വാതം വരപുന്നാ തോന്നുന്നതും. എന്നി ഒരോന്നു വന്നുള്ളോ. (ഓപ്പോട്ട് ചുണ്ടി) അതും പോവംനുള്ള കൂട്ടുകരാ. (മരനു കൂടിക്കുന്നു.)

വാരിയർ:— ശാതീചനാനം. അതില്ല. വയസ്സ് ശാന്ധം തന്ത്രവല്ല അതില്ല. എന്നർ ശാമാവൻ മരി ചുള്ളും തെന്നോടി എട്ട് വയസ്സിലാ.

രാമൻനായർ:— ശാതുചയാനം. നമ്മുട്ടിൽപ്പു വാരാര. ഏ റിക്ക് ജാനുനാനംരാജ്ഞഭാര്യിട്ടേണം. ചാവാൻ ഏന്നണ്ടും ശാതുചോദം ഉള്ളൂ.

നാണിയമ്മ:— പിന്ന എജൻറ ദതീചയാതാ ഭഗവംനേ.

രാമൻനായർ:— ശാതതന്ത്രാ? നിനക്ക് എന്നർ പാവാ തന്ത്രിട്ടല്ല ബുദ്ധിമുട്ട്.

വാരിയർ:— നിങ്ങളും പിന്നേ മു. തക്ക്, തുടങ്ങു കയാദേഹാ?

രാമൻ:— ഇവാളിപ്പും ശാന്ധ ഒരു. ഇ ബള്ള, എന്നും. തമ്മിലും മുന്നാളും ശാതീചന്ന ശാരാട്ടചും കാണിക്കാതിരിക്കപ്പോൾ.

നാണിയമ്മ:— വാരഒ, ഇപ്പോൾ ശാന്ധലാരതിലും കമ്മായപ്പണി ശംഖലും. നിങ്ങളെള്ളും നാരായം കമ്മായം. ഇങ്ങനും തരിന്ന. ഇവിടുന്തെ ശാട്ടക്കല്ല കൂടുടാടി കൂടം കീടക്കണ്ണാതു.

രാമൻനായർ:— വേണ്ട വേണ്ട. ശിവഞ്ഞൻ മതലാ. ആ ഹാരോട്ടി ശ്രദ്ധാം. വലിച്ചതനികിപ്പുകും കംമ്മയണ്ടും.

വാരിയർ:— ശാതതംജകം വെറും തേംനീലം. ദേവഞ്ഞൻ മതലും പിന്ന മന്ത്രശശം തിനാന്നള്ളിതല്ല.

കൂടുതൽ താൻ വന കാണ്ടും പറഞ്ഞതില്ല.
കല്പാണ്ണത്തിരക്കിൽ താല്പരികട്ടാൻ മറന്ന.

രാമൻനായർ:— ശരിതനെ. തൊന്തു ഫോറിക്കംസ്
മറന്ന. എന്നതിനേ നിങ്ങളോ ചൊന്താരോ?

വാരിയർ:— ശാമ്പാലത്തിലും വരും അതിനു
കുച്ച മുളച്ചുണ്ടാണ്. അതു ഫോറിക്കംസ് വന്നതാ
തൊൻ.

രാമൻനായർ:— ഒറ്റ, ഒറ്റ. വാരത്രീക്ക സമ്പാദ്യും മുട്ട
കുകയായി. വാരത, ശിവപൻറ മുതലാം. സുക്ഷി
ക്കണം. പാട്ടും ഇല്ലാത്ത ശിവനാം. ഭായ്യാ
ല്ലാത്ത പുതശ്ശമാക്കും ശക്തികൂടം.

വംരിയർ:— എന്നാംലേറാിക്കം തുടില്ലെ ശക്തി? എന്നി
ക്കം ഇല്ലപ്പോ ഭായ്യും. അതൊന്നും എന്നിക്കു പററി
ല്ല രാമൻനായരെ നിങ്ങളും മുളച്ച കാണ്ടും പറയും.

രാമൻനായർ:— കൈകൈ കട്ടയിട്ടുപോംയി. തൊൻ പറ
ത്തില്ലെ; എന്നിങ്കേഴു ശനിയാം. എന്നാംലും അമ്പ
ലത്തിലേക്കുപ്പോി? കൈ എരാണും. മറിച്ചുംളിൻ.

വാരിയർ:— എന്നാം അപ്പെന്നയാംവെട്ട്. നാലേതനെ
ആളും വരും. ചരഞ്ഞു, പറഞ്ഞു ഗോ. ചോയത
റിത്തില്ല. (എഴുന്നേണ്ടുണ്ട്.)

നാണ്ണിയമ്മ:— വാരത, എന്താ തൊൻ പറത്തു കാണ്ടും!

വാരിയർ:— അതെങ്കെ ശരിപ്പുട്ടംനും, തൊന്തുല്ല പ
രത്തമും? (ചോക്കുണ്ട്.)

കർട്ടുണ്ട്.

ഭാഗം 4.

(സ്ഥലം ക്രൊംഗത്തിലെ ബാലൻമാന്ത്രക്കട വീട്. ബാലൻമാന്ത്രക്കട രാജനേ പാരീസ്റ്റിക്കയാണോ. ക്ഷീണംനിമിത്തം മാന്ത്രക്കട തന്നോ ക്രൈസ്തവയിൽ, ഫേറേമൽ തലവബച്ചു് ക്രിസ്തീരിക്കയാണോ.)

കർത്ത്വൻ.

(രാജൻ യുതിപ്പെട്ടു് തങ്കളുടെ കണക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടു് രിക്കന്ന.)

രാജൻ:—(എത്തന്തം നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം) ഈതാ ഭോർ കണക്കുചെയ്തു. (വുസ്തുകം അട്ടത്തു കാണിക്കുന്നു. ബാലൻ തല പോക്കുന്നില്ല.) ഉറന്തുക യംഗോം ഒന്നർഡി ഇത്രം; ഞാൻ കണക്കുചെയ്തു ഭോർ.

ബംലൻ:—(മലപ്പ് തലചപാക്കി പുസ്തകം വാങ്ങി നോക്കി) ശരി, ഒരു കണക്കാളി ചെയ്യ. (കൂടി സഭാവത്തിൽ കണക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു.) “ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അടുക്ക മരങ്ങ ഒരു തോട്ടം 250 എണ്ണം മറിച്ചുട്ടു. ബംകി 122 മരങ്ങം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അടുക്കയുള്ള മരങ്ങ ലൈറു?”

(രംജൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കണക്കുചെയ്യുന്നു. മാസ്കു വീണ്ടും കമ്പിട്ടിരിക്കുന്നു.)

രംജൻ:—“മറിച്ചുട്ടതു മരം=250. ബംകിയുള്ളതു=122. അയയ്ക്കാണ്ട് അടുക്ക മരങ്ങം=250+122. അടുക്ക മരങ്ങം തേരു പണിയില്ലാ സേർ. വേരായ കണക്കുതന്ത്രം. (മാസ്കു മിണ്ടനില്ല. രംജൻ വീണ്ടും വീഡിക്കുന്നു. പത്രം വതി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പത്രാവതി:—കതി റംജൻ, ഈ മംഗലക്ക വയ്ക്കു. കട്ടിപ്പോഞ്ഞേണ്ടി.

രംജൻ:—എന്നാൽ ഈ കണക്ക ശരിയുള്ളതരണും.

പത്രാ:—ഈവിംഗ് കൊണ്ടുവയ്ക്കു. എന്നാൽ നോക്കുന്നു. (നോക്കിയിട്ട്) ശരി, മിച്ചക്കും. ഈ പോഞ്ഞേണ്ടി. നംബേ പഠിയ്ക്കും.

രംജൻ:—എന്നു ഈ മംഗലക്ക്?

ബംലൻ:—(തലചപാക്കി) കുറം. ഇല്ല. ഒരു കൂടിനും.

രാജൻ:—ചരയു സംശ്ലിഷ്ടം, (ശംകുത്തുവന്ന്) എന്നതാ പനി യുണ്ടോ? എന്നാൽ കുഞ്ചായം കടപ്പെട്ടു മരി. അപ്പേരാഡി മംറം. ഇന്നുംജീവിക്കുന്നു പനിവന്നിട്ടും അമു കര കമ്മായം തന്ന. അപ്പേരാഡി മംറി പനി.

ബാലൻ:—പനിയുംനമൾപ്പ്.

രാജൻ:—പിന്നുന്നതാം? (ബാലൻ മിശംതതത്രകണ്ഠം) പത്രാവതിയുടെ ശംകുത്തുവന്ന് ഒക്ക തീരുമ്പീ ടിച്ചുകെംണ്ടും) ചരയുന്ന്. എന്നതാ മംഗക്കും? പറയാതെ തോന്ത് പോകില്ല.

പത്രാ:—(അവരുടെ ശരീരസൗമ്യം തലോടൊക്കെംണ്ടും) കനം ഇല്ല രാജം, മധ്യം കര തലഭേദനയം. കട്ടി പോജ്ജുംഡി. നൂറ്റ് പംച്ചാൽ മരി. (കണ്ണ മുട്ടിയും)

രാജൻ:—(ബാലൻരു ശംകുത്തുവന്നു എന്നറിയിൽ കൈവെച്ചുനേരുക്കും) തോന്ത് പോവില്ല. മാഡക്കും തലഭേദനയും ഇല്ല. (വീണ്ടും പത്രാവതിയുടെ ശംകുത്തുവന്നു) പറയുപോ എന്നതം മംഗക്കും? എന്നോടു പറയില്ലോ?

പത്രം:—(ഗംഗാഗംഗതാജി) രാജാ....മഹാം ഇന്നലെ യം ഇന്നം ഉണ്ടു കഴിച്ചിട്ടില്ലോ? ഇവിടെ കര മനി അരിപോലും ഇല്ല.

(രാജൻരു മനം വാട്ടിനു. അവൻ ചുണ്ണക്കുമെ കൂട്ടും പത്രാക്കു പോകുന്നു. കരച്ചുനേരം ആരും കനം മിണ്ണനാില്ല)

ബാലൻ:— ഹീ, അതു പരമ്യശാഖയിൽനാം പത്രം...
ഇതിലുംഹീനത കരപരമാനും ഇന്നീ വരാന്തേജം?

പത്രം:— ഇതാണോ വലിയ അപചംഗങ്ങളും നമ്മുട്ട്
പട്ടിണി ഇന്നീ ആരാണറിയാത്തതു്?

ബാലൻ:— എല്ലാവയം അരിഞ്ഞതു. എന്നാലും രാജ
സന്ദൃഷ്ട പരാശാഖയിൽനാം. ആ നാംധു കട്ടിക്കു
ന്താണു് കഴിയുക? അവൻ ഏഴ്സേനറു് ചോയ
രുക്കണ്ണില്ലോ?

പത്രം:— രതാൻ കംക്രാറ്റ അങ്കു് പരാഞ്ഞുചോയി.
അവന്റെ മുഖത്തുനാക്കി കളിപ്പുചോയാൻ കഴി
ത്തീല്ല.

ബാലൻ:— എത്രചെറും എല്ലാം അന്തഭൂിക്കേണ്ടും
പത്രം:— എല്ലാററിനും കരവതികാണും. കരിക്കിലും
കണ്ണപുംചു് തീരംതവരേപും?

ബംലൻ:— ഇതു കണ്ണപുംനിന്തിരില്ല. ദിവസതോടും
അതു വല്ലിക്കകയാണു്. ഒരു ഭാഗ്യം മംത്രമണ്ഡു്.
ഇന്നീ നമ്മക്ക കടം വരില്ല.

പത്രം:— അതെന്തും?

ബാലൻ:— ആരും കടം തരില്ല, അതുതാനും. മുതലു
ഇളിവക്കാല്ലു കടം കീടും? പിന്നു പണയുംവ
കംനംബന്നകിൽ ഇവിടെ ഇന്നീ രണ്ടു സംയന്നേ
ഉണ്ടു്; നീഡും തൊനും.

പത്രം:— നല്ല സമാധാനംനും.

ഖാലൻ:—കര സമാധാനം വേണ്ടെങ്കിൽ? അന്ന നിന്മൻ
നിബ്രഹിംഷം കാണ്ടു താൻ ചങ്ങല പണയും വെ
ച്ചു. എന്നിപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ശരതും കടത്തിലംയി.
അല്ലാതെ എന്തും അഭ്യന്തരി?

പത്രം:—ശത്രീനിപ്പോൾ എന്താം? പശ്ചാം ഇല്ലംത്തിട്ടു
ആരക്കിലും ആവലാതി പറഞ്ഞുവോ?

ഖാലൻ:—ഇല്ല. ആ സംഗതിയംണോ എന്നു കൂടിതൽ
വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതും. പത്രം, നീംയെനു വെരു
തതിക്കുവെക്കിൽ അതെക്കിലും കരണ്ണഗ്രാമമായി
യണ്ണ.

പത്രാവതി:—മതി, മതി, പറഞ്ഞത്താം. കുടിംഖാം. ആഞ്ചേരി
നു പറഞ്ഞതിട്ടും രാജൻ പഠിപ്പു വേണ്ടാനോ വെ
ച്ചിട്ടും ചോയതോ. എന്നിട്ട് പിന്നെ എതിനൊ
ഇപ്പോൾ കരണ്ണഗ്രാമം പറയണ്ണാതു?

(രണ്ടാം റംഗത്തിൽ കലെ യംഹകൻ പാടിക്കു
ണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നു. ബാലാം പത്രാവതിയും ശത്രീൽ
ഗ്രാമിക്കുന്നില്ല.)

വിളയിട്ടുതു കയ്യിനറിയാ—
മതകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു സുവിക്കാൻ
ശത്രീനിപ്പുംതു നീതിയതക്കിൽ
കരകിച്ചിവർ കാംമാളമുത്തു.
കനായ്ക്കിനേ പട ചോക്കത്തും—ഈനി
കനായ്ക്കിനേ പടപെംതതും.

യാഹകൻ:—(ചംട്ടനിത്തി) എഴാനേ, വല്ലതും തരണം. ആരു കംസംയി ഇം നംട്ടിയും വന്നിട്ടും. ഹാവു, വല്ലംതെതാങ നാട്ടും. പട്ടിണിയിട്ടു ചംവാറംയി. (ശ്രദ്ധം കുന്നും മിശ്രംതത്തു കണ്ടും) വല്ലതും തരണം. തന്റും, വിശ്രാം ചാവാറംയി. (നിരാഗയോടു ചേരുന്നു) അഞ്ചും, ഇവക്കു മിശ്രാന്തതനെ തെരുക്കാം! ഇംതപരാ, വല്ലാത്ത മനഷ്യരംഗും! എല്ലംവരെ യും ദൈവപ്പേജു സുഷ്ടീകരണതും?

ബാലൻ:—എ, ഒരു സ്ഥലത്താണും നീ വന്നിരി കണ്ണാറും. ഇവിടെനിന്നു നീനുകൾ ധാരാളം.

കിട്ടും. കഷ്ടം! മനഷ്യരുടുക്കു കയു തെററിലുംരണ!

യാഹകൻ:—ഇല്ലെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞാമതി തന്നു രാജന്. ഒപ്പുചുപ്പേജേ. തോൻ പോക്കൊള്ളാം.

ബാലൻ:—അതാണും നല്ലതും. വേഗം പോരു തുടരാം. വല്ല ദിക്കിലും പോയി കിട്ടുന്നതില്ലാതാംവും.

യാഹകൻ:—എത്ര ദിക്കിലോ പോണ്ടതും? എല്ലംവരും. ഇപ്പോൾ അഡ്ദേ? പട്ടിക്കൽ കണ്ണംതു അട്ടംാൻ തുടങ്ങും. പച്ചവെള്ളം കൈ മനഷ്യൻ തരില്ല.

പത്രം:—എന്നാൽ പോജേ. അവിടെ നിന്നോ. തെങ്ങളിലും പോകാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നതു കിലും കിട്ടുകുന്ന കുത്തി ഇവിടെ നില്ക്കുണ്ട്.

യാഹകൻ:—പിന്നെ ഇരിക്കാൻ സ്ഥലം ഇല്ലംതെനി കൂദാണോ എന്നു നടക്കിണ്ടതും? ഇരിക്കാൻ പാത

ടെ വക്കത്തിങ്ങനുംടേ വിശ്വനാഭി ഇങ്ങനെ
തെണ്ണെന്നതും. അതിനെ നാനും. തമിച്ചുകൈൽ
ഇവിടെ നില്ലേണോ?

പ്രത്യാ:—ശ്രദ്ധേ പറഞ്ഞത്തതും, ഇവിടെ കുണം തരാ
നിച്ചുന്നും. ഒരു പറഞ്ഞത്താലും മനസ്സിലാവില്ല.
നിനക്കും നിംഗൾ വിശദ്ദേപം അറിയ. (ശ്രദ്ധ,
ഇടരും. യാവക്കും അവശര സുക്ഷമിച്ചുനോക്കി
കംഞ്ഞും. മനസ്സിലാണീയ തുരത്തിൽ ചേരുകുന്ന.)

ബാലൻ:—ഹാവാ! അവശന്നതാണിത്തു! നമ്മൾ ഉണ്ടാ
യിട്ടും ഏകംട്ടത്തില്ലന്നാണും അവശന്നരു വിഹാരം.

പ്രത്യാ:—അപ്പിന നമ്മുണ്ടു തെരാറിഥരിക്കുന്നവരാണും
ചീലർ. അവരുടെ വിഹാരം നൃക്ക സുഖമാ
ണെന്നും.

ബാലൻ:—ശ്രദ്ധ. നിംഗൾ അപ്പുൾച്ചോല്ലും ശ്രദ്ധി
നെയാണും വിഹാരിക്കുന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന
ശ്രദ്ധ കുത്തിൽ കൈ മാറിത്രുവും തൊണ്ടന്ത്രതാ
റില്ല. ഏതിനു കുത്തിരിക്കുന്നവരു അല്ലെന്നും?
പ്രത്യാ:—ശ്രദ്ധിനായപ്രക്ഷ അറിഞ്ഞുകാണം.

ബാലൻ:—എപ്പിന അറിയുന്നും? തൊണ്ടന്ത്രതിയിട്ടു
വേണേം? പിന്നെ അദ്ദേഹം ഇന്നോട്ടു വരാറി
ലില്ലോ.

പ്രത്യാ:—(ഭയന്നുകൊണ്ടും) തൊണ്ടന്ത്രതി. ഇന്നോള്ളും
രണ്ടുമിച്ചാണും അതുഛാണും.

ഖംലൻ:—(കോപവും വ്യസനവും കലൻ എഴുങ്ങാറോ) പത്രം! നീ എന്ന കൊല്ലുകയാണോ. കത്തുകിട്ടി അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നാൽ നമ്മെഴ്ത്തുചെയ്യും? കഷ്ടം, നിന്നകിരു ബുദ്ധിയില്ലാത്തായപ്പോ?

പത്രം:—ബുദ്ധിയില്ലാത്തതെനിക്കും മാത്രമല്ല. കഷ്ടം പുംഥവന്നാൽ പിന്ന എത്തുചെയ്യും. അപ്പുനെ മുതിയാലെത്താൻ നമ്മുടെ കഷ്ടപ്പാട്ടേറും. അററിയണം. എന്നതുന്നതുനാം എഴുതിയിട്ടില്ല. ജോച്ചി ഇനിയും. കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നമാത്രം. എഴുതാി.

ഖംലൻ:—അതെ, അപ്പുനെ അററിയിക്കണം.. അതും ശരിയാണോ. നീ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുവാളുണ്ട്.

പത്രം:—എന്നാണീ പറയുന്നതോ? (ഇംപ്രൈംഡ്) കുറിഞ്ഞമാണോ; പട്ടിണിയാണോ, എന്നാലും എന്ന എത്തും. പറയാം. എന്നതെന്നർ കാര്യം. മാത്രമാണോ എഴുതിയതോ? എന്നിങ്കെന്നർ പട്ടിണിയെക്കരിച്ചു മാത്രമെ വിഹംരുഡ്ക്കും? കഷ്ടം!

ഖംലൻ:—പത്രം, (കണേലമേൽ വന്നിരുന്ന കുറിഞ്ഞഭാവത്തിൽ) നീ എത്തു വേണമെങ്കിലും ചീതു പറഞ്ഞെത്തും. തുണ്ടുടിവൻ കേട്ടുകൊള്ളിംണ്ടും. അതെന്നർ കടമയാണെന്നെന്നാിക്കരിയാം. മറവള്ളു വരുടെ മുന്നിൽ തലതും നീംണാണോ എന്നിക്കുംഡേം. കത്തുകിട്ടി നിന്നെന്ന അപ്പുൾ ഇവിടെ വന്നാൽ.... (ഇടയ്ക്കു നിന്തുന്ന)

പത്രാ:— തൊന്നംവരയും ചീതചരയന്നില്ല. തെന്ന്....
ഞാൻ ചീതചരയാൻ വന്നതുമല്ല. (ഒപ്പട്ടിക്കു
രണ്ണകുകംണ്ട്) എന്നിക്കു പട്ടിണിയിടം മടി
ചുട്ടില്ല തെന്ന് അപ്പേന്നാഴതിയതും. (ബാലരന
നോക്കി) ഈ ദേഹം കാശംനും ഘുനിഡ്യുവയ്ക്കു
(കണ്ണംതുടച്ചു നില്ക്കുന്നു.)

ബാലൻ:— പത്രാ! പത്രാ! (ഈവരിൽ മിണ്ടന്നില്ല. രാ
ജൻ കൈ ഏകയിൽ സദ്ധവിച്ചു. മരകയ്ക്കും കൈ
പെട്ടിയില്ലെങ്കിലും പ്രഭവാരിക്കുന്നു. ബാലൻ.
പത്രാവതിയും മുഖാവും മാറാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.)

രംജൻ:— സാർ, സാർ, തൊൻ വന്നു.

ബാലൻ:— നീ എന്തിനാണോ പിന്നന്നു. വന്നതും.
നിന്നേന്നും തൊൻ പറത്തില്ലേ ഇന്നു പഠിപ്പി
ല്ലെന്നും. എന്താ കയ്യിലും?

രംജൻ:— പഴംണ്ട് സേർ. വലിയ പഴം. അമുത
നതം. ഇതാം (സദ്ധവിച്ചു ശരി) ഇതിലരിയണ്ട്.

ബാലൻ:— ഇതെന്നും എന്നിയ്ക്കുവേണ്ടും. നിന്നേന്നും കൈ
പറത്തു ഇതെല്ലാം കുംണ്ടു ചരാൻ.

രംജൻ:— അമു പറത്തതും സേർ.

പത്രാ:— അമുയോട് നീ എന്തോ ചോധി പറത്തതും?

രംജൻ:— തൊന്നവിട്ട് ചെന്നപ്പോരം....പിന്നു....പി
ന്നു അമു ചോദിച്ചു....എന്തും മംഗളം അട്ട
ഇരുപോയില്ലെന്നും. അപ്പോരം....തൊൻ....പറത്തു

ബാധൻ:—എന്തു പറഞ്ഞെ.

രാമൻ:—മംഗൾ....വിശനു....കീടക്കയാണെന്നു.

ബംലൻ:—നിന്നോടൊരാണു പരയംനു പറത്താതു.

രാജൻ:—ഈല്ലംതെന്തും സുർ എന്നു ചെയ്യും? അതു പറത്തില്ലെങ്കിൽ അമു ശാടിച്ചുകുംലും. എന്നു പാഠിയ്ക്കുന്ന മടിച്ചിട്ടു് മംഗൾ അടക്കതു പോയിപ്പും നും അമു പറത്തതു. അമുവയ മംഗള്യുറിയിപ്പേ. എന്തു ശ്രദ്ധായാ, സുർ. എന്ന എപ്പോഴും മുഖം വെറ്റുത തലും.

പത്മാ:—(രാജൻറെ തലയിൽ ഒക്ക വെച്ചു ചിരി. കാം ശ്രമിച്ചുകുംണ്ടോ.) നീ വിള്ളിയാംനും അതാണുമു തലുന്നതു.

ബംലൻ:—രാജം, നീ പോയേണ്ടു. ഇതെല്ലാം ശ്രവിക്കുകുംപോയി കുടക്കു.

രംജൻ:—എന്നിയ്ക്കു വയ്ക്കു സുർ. എന്നിരു കുടഞ്ചു ചെന്നാംതു എന്നുന്നു മാത്രക്കും ചെംജിയും. മാംഗൾക്കും വേണ്ടെങ്കിൽ എന്നു ചേംവില്ല.

ബാലൻ:—ശ്രവിക്കു വേണു.

രംജൻ:—(പത്മാവതിയേംട്ടു) ഇതാണു എടക്കതുവയ്ക്കു. ഇപ്പുകിൽ എന്നു ചേംവില്ല. എന്നിക്കു അമു യുടെ ശാടി കൊള്ളിാൻ വയ്ക്കു.

(പത്രാവതി മിണ്ണാതെ നില്ക്കുന്ന. വാലൻ
അംഗീകൃതിക്കും നടക്കുന്ന.)

വാലൻ:—പരമാ, അരു വംശിവയ്ക്ക്.

(പത്രംവതി സാവധാനത്തിൽ സബൈഡി. പൊ
തിയി. എടുക്കുന്ന.)

ഇനി പോയ്ക്കു. അമ്മയോട് എല്ലാം കൊട്ടാരം
എന്ന പറഞ്ഞതാ.

രാജൻ:—മരഹി. പഴ, തിനാലേപ താൻ ചേംവുള്ള.

വാലൻ:—ശരീ, എന്നാൽ നമ്മക്കെത്തക്കുഴപ്പകൾ.

(വാലൻ മനിലും പത്രാവതിയി. രാജൻ. പി
നിലുമംഗി ചേംകുന്ന.)

കർത്തൃൻ.

୧୦୮୦ ୫.

[ସମ୍ବଲଃ ଚାଯକାରାଙ୍ଗ ଓ ଗନ୍ଧାରାଙ୍ଗ ପିଟିକ. ପିଟିକିଯଶ ପାଇଁ ବାହୁଦୂଷ ତାତ୍ତ୍ଵାବଳୀରେ ରାଜଗୀ ଛାଇ ପର୍ଯ୍ୟାନ ପାଇଁ କାଣ୍ଡାରିଶଙ୍କା.]

କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟାକ.

ରାଜଗୀ:— (ଚେଲ୍ଲାଙ୍ଗ.)

“କାହାମେହାହପରି କିମ୍ବତୁ କୁଟିଳି
 କେକିକିଲିତର୍ଥୁ ଅମାଯି କେଳନ୍ତିରିପୁରି
 ମରତାଯି ନାହିଁ ରାଜଗୀ ଦୁଃଖ
 ମରତାପୋଲୁଛି ନରବେଳିପୁରି,
 ମିଳାଇବିକିଛି ରାଜଗୀ
 ବାନାରୁମାରି ମରତାପରିଲା ଯୁକ୍ତିରି
 ତାରପରି ତିର୍ଯ୍ୟକ ବାନିଲାଗେ
 ତାର କରି ତାରକ ବୀରିମନେ!”

അനന്തൻ:— (പ്രവേശിച്ച്) ഇത്തന്നതടം പഠിപ്പുകഴി എത്തില്ലോ? കരേന്മാരായിരാല്ല തുടങ്ങീക്കും?

രാജൻ:— ഇന്ന് ഇത്തരം വിശ്വാസം ഇല്ലെങ്കിൽ ടീച്ചർ ബൈബിളേന്തെ നിരത്തു..

അനന്തൻ:— അതെന്തിനാടം ബൈബിളുമലും നിംഖണ്ടും? നിലത്തു നിന്നും ചോറും? അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ നിംഖൻറ സ്ഥിരിലെ ബൈബിൾ മുന്നകാലെ ഉള്ളൂ. എന്നിട്ടിനേൽക്കു കയറി നില്ലെനോ; വീഴാൻ?

രാജൻ:— പാഡിക്കാത്ത കട്ടികളും മുഴുവൻ ബൈബിളേന്തെ നില്ലെനോ. അതാണ് ടീച്ചർ നിയമം.

അനന്തൻ:— അങ്ങിനെ ആദ്യോന്ത, വേഗം പഠിപ്പോ. എന്നാൽ ബൈബിളേന്തെ കേരി വീഴണാലോ.

(രാജൻ വീഴണ്ടു പഠിക്കുന്നു. ബാലൻമംഗലം പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രാജൻ:— (അത്തു തന്ത്രാട്ട) ഇത്തന്നതാ ഒന്നർ ഇന്ത്യംകുവന്തു? ഇരിക്കു.

ബാലൻ:— ഒന്നാം ഇല്ല. നിംഖൻറ അപ്പേരെന്തെന്നും കാണണാം. അപ്പേരെന്തുവിട്ടു?

രാജൻ:— അകത്തുണ്ട്. എന്നൻ വിളിക്കാം.

(ശംഗത്രക്കിപ്പാക്കുന്നു. അനന്തൻ. രാജൻ. പ്രവേശിക്കുന്നു.)

അനന്തൻ:— എന്തോ ഇംഗ്ലീഷ് പുരപ്പട്ടം!

മൊലൻ:— പ്രത്യേകിച്ചുംനും, ഇല്ല. ചില സംഗതിപ്പ് റയണ്ണണ്ട്.

അനന്തൻ:— എന്നാൽ കട്ടിയോട് പറഞ്ഞാൽ മരിയായിരുന്നു. തൊന്ത്രങ്ങളും വരാമായിരുന്നു.

രാജൻ:— അപ്പും മറ്റൊക്കെ ചംഡി കൊടുക്കണം! കൗം കഴിച്ചിട്ടിട്ടണാവില്ല.

മൊലൻ:— വേണു. തൊന്ത്രിപ്പും ഉണ്ണാക്കിയേം ഉള്ള.

അനന്തൻ:— (രാജനോട്) നീ അംഗട് ചോടം. അവി ഒരു വല്ലവരും ചായില്ലും വരും. വന്നാൽ എന്ന വന വിളിച്ചും കതി.

മൊലൻ:— അപ്പും രാജൻ ചായക്കുടംസ്ഥാനിയില്ലോ?

രാജൻ:— ഉള്ളോ, ഒസർ; ഉള്ളോ. പാക്കു അപ്പും സമു തികില്ല.

അനന്തൻ:— അരയലോ കരച്ചയികം. നാലോ ചംഡി പാലോ കൈ ചായയിലോ കഴിച്ചു കൊടുക്കണം. തൊന്ത്രിവിടെ ഇല്ലകിൽ വന്നോംകൊക്കു കുവും കൊടുക്കണം.

മൊലൻ:— (വാത്സല്യപൂർണ്ണം) അവന്നതുണ്ടാലു ശ്രദ്ധിക്കു. കട്ടിയല്ല. (രാജനോട്) രാജാ, അപ്പും പറ ഞത്തു കേട്ടില്ലോ? അപ്പുറതേക്കു ചെല്ലു. (രാജൻ ചോക്കന്നു.)

മാലൻ:—ഈന്നതും, കാഞ്ചി. വിഷമമായില്ലോ. എന്നൊന്നിനി ചെങ്ങുണ്ടും? ഇപ്പോഴാണ് തൊൽ കൂടി തൽ തിരിത്തെത്തു.

കുമാർൻ:—ഇപ്പോഴാണെന്നു അധികം കുറ തിരിച്ചുല്ലോ? പട്ടിണി പണ്ടുതെന്ന ഉള്ളടപ്പ്.

മാലൻ:—പട്ടിണിയില്ലോ പട്ടിണി വളരെ അധികം കൂടാതെ കഴിയുന്നും ഉണ്ട്. അതും നിങ്ങളാട്ടു സഹായം കാണുന്നു.

ശാന്മതൻ:—പീഡനന്തരാ?

മാലൻ:—പത്രത്തിനാൻനു അപ്പോൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നും വേഗം അദ്ദേഹം ചെല്ലുന്നു. ഇവിടെ വളരെ കൂടുതലാണെന്നും അവിം അപ്പോൾ എഴുതി. മരച്ചീ ഉടനെ വന്നു. വേഗം അദ്ദേഹം ചെല്ലുന്നു. തുംനു ആകെ വിഷമത്തിലായി. അവ തീടു കഴുതിച്ചില പ്രതലയാണെങ്കിൽ വാരിയുടെ പെട്ടിയിലംണം.

ശാന്മതൻ:—അപ്പോൾ ചാപല കെട്ടാതെ കൊണ്ടുചോ യീസ്റ്റു എന്തു? അവക്കുന്നു തലജ്ജു സുഖമില്ലോ?

മാലൻ:—നിങ്ങൾക്കു കളിയാണോ എന്നാൽ എന്നും ചരയുന്നു.

ശാന്മതൻ:—തോനെന്നുന്നു പരയേണ്ടതും? ആരാൻനു എച്ചിലും ഫോറിയം വലുകാണും. കൈയ്ക്കിൽ ഇരിക്കേം. പീഡനയുള്ളതും ആ നരിയമ്മാൻ

വാരിയരുടെ കൂട്ടിയാണ്. അതിനു കുറി
രീതിന്റെ മീതയും പാട്ടു.

ബാലൻ:—നിങ്ങൾ പണ്ടുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള തൊന്ത്
പറയുന്നതു. അതു പറയാൻ എന്നിക്കവകാശ
വുമീലു. ഈ അവസരത്തിൽ തോന്തന്ത്രം ചെയ്യ
ണം; അതാണു മോബിളുന്നതു. വാരിയരു
സ്ഥലം മോബിക്കേഷണട്ടു. അതു വിറക്കൽയാശ
നോന്തിക്കും ഉണ്ടു. പെക്ഷ, അയാൾ കംബനന
വിലയംണു സങ്കടം.

അനന്തൻ:—അയാളുടെ കണ്ണവിടേയു. എന്തിയേം.

ബാലൻ:—അയാൾക്കു പണ്ടതെന്ന അതിനേലം ദാരം
യണ്ടു. ഇപ്പോൾ അതെന്നു വല്ലിച്ചുനാക്കു.

അനന്തൻ:—പുര വില്ലുന്ന് വരച്ചു. ചുമ്പലയില്ലുന്തെ
കേരിച്ചുനാൽ എത്തുവരും. മനഃപ്രഭു കുഴു
പുംചു സംധാരണയല്ല. പിന്നു നിങ്ങൾക്കു
ജോലിയില്ലെന്നു. അയാൾക്കരിയില്ലെ.

ബാലൻ:—എല്ലാം ശരീരാണു. പെക്ഷ, തോന്തനു
പുതശനല്ലേ, എന്തിനെ അവിടെ കയറിച്ചു
പിണ്ടു. നാട്ടുകംരെന്തു പറയു.

അനന്തൻ:—എതാണ്ടും പുര വില്ലുന്ന് പാടില്ല.
ഉപ്പ് വിറിഡാലും വട്ടി വിറക്കുടം. കടക്കണ്ണ്
കണ്ഠതിയിച്ചുകും. ഇരിക്കാൻ പുര വേണോ.

നിങ്ങളും വാരീയരോദാസ പറഞ്ഞു നോക്കിൻ.
പണം അട്ടത്തയക്കാമനു പറയിൻ.

ബാലൻ:— അഞ്ചു അമ്മമാറും വയു. അധികം കൂടും
പണം കൊടുത്താൽ തന്നെ വോദിയ്ക്കുന്ന് പുനി
യും ഭയമാണും. പണ്ണേത്ത പണം ഇപ്പോഴും
ബാക്കിയെല്ലോ?

അനന്തൻ:— നിങ്ങൾക്കുന്നവാണും?

ബാലൻ:— ഇതുക്കാൻ കഴിത്താൽ ആ നിമിഷ
തുടിയെതന്നെ ഇല നാട്ടിൽ കൈ നിമിഷം നി
ല്ലോൻ എന്നിക്കുംഗയെല്ലോ. തോൻ ജനിച്ചവളന്
നാടാണും! പരക്കണ്ണ.....!

അനന്തൻ:— ഇതുപത്രനുവുംപുരീകരിക്കലേ വാരരുക്കും കൊ
ടക്കംനുള്ളിയും?

ബാലൻ:— അതെ. ഇപ്പോൾ 30ക. കാണാം. പലി
മയിലേ?

(രാജൻ പ്രഭവരീക്കുന്ന.)

രാജൻ:— അവിടെ കരാളും പായക്കും വന്നിട്ടുണ്ട്.

അനന്തൻ:— ഇതാം വരുമ്പോം പറ.

(രാജൻ പോകുന്ന.)

അനന്തൻ:— അവച്ചു. കുറച്ചുവിവസം. കഴിത്തിട്ടും
പോകിം. അപ്പോഴേക്കും എന്നതുകൂണിലും വഴി
കിടണിം.

(രംജൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.)

രാജൻ:- ഓയാറിക്ക് ചായ വേണ്ടാതു. അപ്പോൾ കണ്ണാൽ മതി എന്നു പറഞ്ഞതു.

അനന്തൻ:- എന്നാൽ ഇങ്ങനും വരാൻ പറ.

(രംജൻ പോകുന്നു.)

അനന്തൻ:— ആരാ ഇപ്പോൾ ഓതു? ആരുക്കിലും ആ വച്ച്. (ബാലനോട്) ഏതുനിന്നു ആയാലും കൈ പിടി കയ്യിലായപ്പോം. അവിടെ പോയാൽ നീ ക്കുക്ക് പണി കിട്ടിപ്പോം. പണി കിട്ടിയാൽ പണമായപ്പോം.

(ബംഗിയർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അനന്തൻ, ബാലൻ. ശ്രദ്ധിക്കിത്തൊയ്യും ആ വരവിൽ അത്രപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യാരിയർ ബാലനെ കുറഞ്ഞിന്നോക്കുന്നു.)

വാരിയർ:— (ഇങ്ങനു) ആ, ബാലനിപ്പോരിം ഇവിടെയാ താമസം?

ബാലൻ:— താമസം എല്ലാം വീഴിൽത്തെന്നു. അനന്തനെ കുറഞ്ഞാൻ വന്നതും. വാരിയർ യരാൻ കാരണം?

വാരിയർ:— എതാറം. അനന്തനെ കാണാൻ. (അനന്തനെറ്റുന്ന നേക്ക് തിരിഞ്ഞു) എന്താ നീഇരും വിഹാരിക്കിണ്ടും? പാട്ടം തരാൻ ഭാവം ഉണ്ടാം ആ തോ, തുഡി കഴിക്കും?

അനന്തൻ:— പാട്ടു തരാത കഴിയേം ഭൂമി നിക്ഷേപം
അല്ലോ? പക്ഷേ, എന്നി കേസു കഴിഞ്ഞതാണ്.
ഇപ്പോൾ നമ്മളും തന്മീതു കേസുഡി അതു തീച്ച്
യാവെട്ട്.

ബാലൻ:— എന്തു കേസു?

വംഗൈയൻ:— എന്നു കണ്ണതില്ലാണെന്നു മഴുവനു.
അവൻ തിനാണം എന്നും. അതിനു കേസു ഏകാം
തരിരിക്കായും. ഇപ്പോൾ പാട്ടു കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു
കൊടതിയുണ്ടോ. അതിലവനു കൊട്ടാതു ഒരു
കേസു. അതുതന്നു.

അനന്തൻ:— എന്നിൽ തിനാണം. അതുകൂടം ഒരു
യില്ല. അതിനാണം എന്നു പണിപയടക്കനുതും.
എന്നുവാച്ചിട്ട് നിക്ഷേപം പാട്ടു. എന്നു തരാതി
രിക്കില്ല. നിക്ഷേപം നിശ്ചയിച്ച പാട്ടു. ആ ഭൂമി
കാഡു. തരില്ല. ഒരു വെള്ളതന്നു കണ്ണാഡത
കീടില്ല. പോരാതത്തിനും നിക്ഷേപം പറ വള്ള
രെ ചെറുതാം. (ബാലൻ നോക്കി തിരിഞ്ഞു)
മുന്നു പറയാം വാരങ്ങു വീഴ്ചില്ലോ. അതിലും ഒരു
വലിയ പറയാം എന്നു പാട്ടു. അളക്കാം. അ
തീരു 12 നാരായം കൊള്ളും.

വംഗൈയൻ:— എന്നാൽ കഴിഞ്ഞതാണോ. എന്നിക്കരിയാം
നിജു ഭൂമി നടക്കാം. നിജു കല്പനയല്ല
ഡ്രോ ഉണ്ടാക്കാണോ. എന്നിക്കു കണ്ണാലറയില്ലെന്നു.

എവന്താങ്കയാണോ കരം? പറ വലതാണോ, വിള ഫോഗാണോ? എന്ന് കളിക്കാണോ!

അനന്തൻ:—നിപ്പമിക്ക കമ്മിറ്റിള്ള അറിവേ ഉള്ള. ഭാരി നടത്തണ്ടു എന്നാണോ.

വാരിയർ:—(കേംപിച്ച) ഏഡം, എന്നാണെന്നീൽ നി സ്നേഹി ഒഴിന്തു വാങ്ങും. നിജൻ പാട്ടു ചുരുക്കലംനു കഴിയെട്ട്.

ബാലൻ:—നമ്മളിവിജയചാഞ്ചു തമ്മിൽ പറഞ്ഞാൽ മൊംഗലപ്പു. രോധുവക്കല്ലു. ആളുകൾ കേരി കില്ലു.

വാരിയർ:—ആളുകളിൽ ഇം നീംണ്ടുകാലവന്നു മണ്ണും. ഇവന്നല്ലു ഇവിടെതന്നെ നേതാവും അല്ലും തന്നെ. അവന്നു കൈ ശ്രീ പ്രസാദം കേടേപോ? (കൊന്തെന്നു കുട്ടിക്കാണ്ട്) കൈ വിളിത്തന്നു കണക്കംതെ കിട്ടില്ലുംതന്നെ!

അനന്തൻ:—വാരിര, എന്ന് മര്യാദയം പറയണ്ടു. നിപ്പമിക്ക തുംന് പാട്ടു. തരണെന്നീൽ കേസ്സി സ്നേഹി കാഞ്ഞു. തീച്ചുപ്പുട്ടതാണോ. അതുവരെ കൈ മണി നേലും എന്ന് തരില്ല. ചവരതെ എന്നു വീഴിലും വന്നിട്ടുണ്ടും പറയണ്ടു. കെടവിൽ നും ഇം തമ്മിൽ തെററും.

വാരിയർ:—എന്നാൽ എവന്തും എന്നില്ലോ? അല്ല കും നിജൻ ചിലവാ എന്നില്ലോ? ഹംവ തെററു മാത്ര!

അനന്തൻ:— നീങ്ങാളുടെനൊ ഇപ്പോൾ എന്നർ വീ
ട്ടിലും വന്നാരും? എന്നർ ഇന്നാൽ പറഞ്ഞതില്ല
നമ്മിക്കു കേൾ്ലു കഴിഞ്ഞതിട്ടും കാണാം എന്ന്?

വാരിയൻ:— എന്തിനേ വന്നതെന്നോ? ഏ, കഴുതേ.
എന്നർ പാട്ടും തരാൻമുള്ളപ്പോൾ എന്തിനേ വന്ന
തെന്നു!

അനന്തൻ:— (ശുചിപ്പിച്ചു) നീങ്ങളുടിവിട്ടുനോ പോ
വാനാ പറഞ്ഞതും. ഇപ്പോൾ ഒരി ഇനി എന്നർ
പുള്ളിതും കാണോ.

(ബംലൻ ഘൃഷ്ണനേരു തടക്കന്ന)

ബാലൻ:— റഹി. ഇതല്ലോ. സാവധാനത്തിൽ ച
രങ്ങു തീരുത്തുന്തേ?

വാരിയൻ:— (എഴുന്നേരു) എന്നാൽ നീജയാനു തല്ല
ഡാ. എടം, നീജന്നർ മരറര കാല്യംകൂടി കടിച്ചു
മക്കിലിട്ടും. എന്നിൽ ചെല്ലും. തിനു സുഖമായിട്ടു
ഈടുക! അതു ചൊണ്ടിക്കാൻ വരുമ്പോം ഘൃഷ്ണ
തല്ലാൻ വരുക. ഉം. കോടതിയിൽപ്പോം നാട്ടിൽ.
(ശ്രദ്ധിപ്പാക്കന്ന.)

അനന്തൻ:— ആകുക എന്ന പറ കെല്ലു കണ്ണത്തിലുണ്ടം
ഡ. അതിനെന്നുംപറ കെല്ലും പാട്ടും! എന്നിട്ടും
പോരാഞ്ഞതിട്ടും കഴിഞ്ഞകിട്ടാൻ കേൾ്ലും. കൊ
ട്ടാറും. ശ്രദ്ധാനം ഘൃഷ്ണാട്ടും പാട്ടും ചൊണ്ടി
കാണും വരുന്നു.

ബാലൻ:— കേസു നിങ്ങളും ഒക്ടോബർ ഫെബ്രുവരി യർ പറത്തുന്നും?

അനന്തൻ:— ഉണ്ട്; അയാൾ നടക്കാൻ കിട്ടാൻ കേസു ഒക്ടോബർ. അപ്പും എന്ന് പാട്ടും ചുഡക്കാൻ കേസു ഒക്ടോബർ. ഫെബ്രുവരിയും വരുത്തിൽ അയാൾ തൊഴുതു നില്ക്കല്ലെ പണി. പണമുണ്ടാക്കിയിൽ അയാൾ വരുത്തു തിനോട്ടു.

ബാലൻ:— (ചീരിച്ചുകാണാം) അപ്പും വാരിയർ പറത്തതാൻ കാണും. അനന്തനായ കരുപ്പും സിസ്റ്റംശം

അനന്തൻ:— ഫോക്സ് കരുപ്പുണിസ്റ്റും ഇപ്പു കേംഗ്രേസ്റ്റും ഇല്ല. ഫോംട്ട് കൗൺസിൽ തോൻ അപ്പട്ടം കാര്യം. അതാൻ ഫോറംറ പതിവും.

ബാലൻ:— അപ്പും നമ്മളും പറത്തിയെന്ന കാണും. അതു മുമ്പാണ് ലഭ്യമായിൽ ചോംതി.

അനന്തൻ:— അതു തോൻ പറത്തിയോ. ഒരു പതിനെം്പതുവർഷം കുറുക്കിക്കൊണ്ട്. ഫോറംറ ഫുകി ആം ഒരു ദിപ്പുഡിപ്പും നാക്കണാം. തൊൻ ഫോറംറ ഫുകിയും കുറുക്കിയും. വേരാനിനിന്ന് വാങ്ങണ്ണ കീൽ മുറുറപ്പും കൂട്ടണം. അതിനെന്നും കാണും ലാം.

ബാലൻ:—(വൃസന്തതാട്ട) അനന്തൻ! നിങ്ങൾക്ക് എഴു പ്രതിഫലം തന്നുംലും എഴുന്നുറ കടം ബാക്കിയാണ്. ഒരേവം നിങ്ങളെ അന്തരുഹിക്കാം.

അനന്തൻ:—ഒരേവത്തിജന്നറ അന്തരുഹാ എന്നിക്കുവേണ്ട. അതു പണം ഉള്ളവർക്ക് കൈമട്ടേതാട്ട. എന്നിക്കു മരശ്ശുവംരു സഹായിച്ചും മതി.

ബാലൻ:—വിരിയൽ പറങ്ഞതുതെന്ന കാണും. അനന്തൻ മുഴുംതു കമ്മുണ്ടിസ്സാ. എന്നാൽ തൊൻ പോകുന്ത്.

അനന്തൻ:—അംഗീരനയംവച്ച എന്തുമെയ വിററാൻ തൊൻ പണം തരാം. എഴുന്നറ കയ്യിൽ ബാക്കി കൂട്ടംനും കാഞ്ഞണംക്കേവാഴേക്ക നിങ്ങളു വിഡപോയി പണം. അയക്കണം.

ബാലൻ:—അംഗതംക്ക ശരീരപ്പുട്ടതരാം. എന്നാൽ അംഗീരന. (ഒപാക്കൻ.)

കർണ്ണൻ.

ഭംഗം 6.

(സ്ഥലം—ജൂനാം റഹഗത്തിലെ പുഡ്ബം. രാമൻറായും നാണീയ ശാഖാം സംസാരിച്ചും കാണ്ടിരിക്കുന്ന.)

രംഗൻനായർ:—നമ്മുടെ ബാലഗൾ വത്ത്വാനം കേ ട്രിപ്പ്? അവൻ ഒരു നാട്ടിൽനിന്നു ചോകയാണ്ടു. അവൻ° പണി ഏകാട്ടകരമെന്നു പറയുന്നും ഭാജ്യ ഫുട്ടു അട്ടു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

നംബിയമ്മ:—നന്നായി! ദൈവാനെ! എത്തു ദിവ സംയി! അവരും കണ്ണുപുട്ടുനാ! കിരു കഴിത്താൽ മെഡം വല്ല വഴിയും കംട്ടാതിരിക്കേപെന്തു?

രാമൻനായർ:—ഈന്നലെ എന്നെന്ന അബ്യലത്തിൽവെച്ചു കണ്ണേപ്പും പറയുത്താം. എന്നോടും കുറച്ചും

പുരിക കടം ചോദിച്ചു. തൊൻ ഇല്ലാ എന്നും പറ
ഞ്ഞു. പണ്ണെത്തു നെല്ലു് ഇതുവരെ തന്നിട്ടില്ല,
എന്നിട്ടും ഇപ്പോൾ പണം ചോദിക്കണമെന്നു
പിന്നു തൊൻ കെട്ടുക്കേപോ?

നാണിയമുഹം:—എന്നാലും അംഗങ്ങനു പറത്തുതു കുശ്ചാ
യി. ഏദവും ആക്കം ഇന്ത സ്ഥിതിയിൽ വരുത്തുക.
അറിയില്ലേല്ലോ.

രാഹസ്യനായർ:—എന്നുറ പണം. ആരാൻ^o വെരുത
കെട്ടുക്കാൻമുള്ളതല്ല. തൊൻ തത്സിച്ചുണ്ടാക്കി
യതാണും. നീനക്കു പറയാതെന്തില്ലും. ഉണ്ടോ. ഇവി
ടെ അട്ടക്കാളയിൽ ഇരുന്ന ചിലച്ചാൽ മതി.

നാണിയമുഹം:—കൈക എന്നിക്കരിയാം. അററ കയ്യിലു
പുരിച്ചു. ഇവിടെ കയ പെണ്ണുമുള്ളതിനും വയസ്സി
രചത്താറും കഴിഞ്ഞു. എന്നും കരാളും വന്ന
ചോദിഷണും? ഇതല്ലെ സപ്രഭാവം. ഏദവത്തിനും
പ്രക്ഷേഡമുണ്ടു്.

രാഹസ്യനായർ:—നീ എന്ന ഉച്ചേദമീക്കണ്ണ. ധനം
കൊടുക്കാൻം കടം കെട്ടുക്കാൻം പണം. ഇവിടെ
ഇല്ല. ഇതു വെരുത ഉണ്ടായ കാശല്ലു. ജാന്മനാ
ളിംഗംവാനത്തും ധനം. കൊടുക്കാണത്തില്ലും. അ
തിരെന്ന കാലമായാൽ ആളു താന്നവരും.

(വായ്ക്ക പ്രവേശിക്കുന്നു.)

നാണിയമഃ—ശ്രീ, ഇരിക്കുന്ന വാരേര.

(വാരിയർ ഇരിക്കുന്ന.) എന്തും നമ്മുടെ കാഞ്ചി.

വല്ലതും ശ്രദ്ധയോടു എത്ര ദിച്ചുംബാധി നിക്ഷേപം കണ്ടിട്ടും.

വാരിയർ:—എന്തും കാഞ്ചി. കുറര കൈകെ ആയി.

രാമൻനായർ:—ഈതെന്താ?

വാരിയർ:—നമ്മുടെ നൊണ്ടകാലൻ അവന്തനില്ല, കമ്മൂസിസ്സ്² അവുംനു പാട്ട്. കിട്ടംതെതിട്ടു തിരിഞ്ഞു. ഒരുവിൽ തൊൻ നടപ്പാവയ്ക്കും വര ഏതു ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടാൻ കേസ്സുകൊടുത്തു. അപ്പും അവൻ. കൊടുത്തു കയു കേസ്സ്; പാട്ട്. പ്രയക്കാൻ.

രാമൻനായർ:—ഈ കമ്മൂസിസ്സിനെകാണ്ടുള്ള ശല്യം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതോയെ. രണ്ട് കാഞ്ചുള്ള വന്ന അവക്കുണ്ടുണ്ടാം.

വാരിയർ:—അതെല്ലു അവക്കുടെ ലക്ഷ്യം? കാഞ്ചുള്ള വന്ന കൊല്ലംണം. കടം വാങ്ങിക്കാൻ കൊടുക്കു കയ്ക്കും ഇതാക്കേയോ? അവക്കുടെ നിത്യം.

രാമൻനായർ:—എന്നാലും ഇവററയ്ക്കു നല്ല ഉള്ളിരണ്ട്. അമു കട്ടുന്നു കാഞ്ചി. കൊടുന്നു എന്നും ബാധി. കത്തിച്ചുതച്ചുംലും ഇവററ സത്രു. വര അല്ല!

നാണിയമഃ—എന്നിട്ടാരു വാരുംര കേസ്സിൽ ജയി ചുരുക്കും?

രാമൻനായർ:—അവരു ത്രട്ടുകുളിൽ കെന്ന വെ
ടിവക്കാൻ. ഒരാഴ്ചക്കു കെന്ന പറയാൻ പാടില്ല.
അല്ലെങ്കിൽ നിന്നക്കുല്ല കേസ്സിന്റെ വല്ല വിവ
രം! ഒരു, എന്നിട്ട് പാരുന്ന വാരുര, കേസ്സ്
എവിടെ എന്നാ?

വാരീയർ:—കെന്ന പറയണ. തോൻ കൊച്ചുത കേസ്സ്
എഴുത്തിട്ടില്ല. അതിന്റെ മുന്നേ പാട്ടുകൊട
തിയിൽനിന്ന വിധിക്കാം. ഏപ്പറ പാ എല്ലാ
പാട്ടം. ക്രൈസ്തവ ദുർഘട്ടം. മീറ്റ പറ അദ്ദേഹം.
കഴിഞ്ഞില്ല, എന്നു കച്ചവടം.

രാമൻനായർ:—കാഞ്ചി. വിഷമമായല്ലോ. എന്നി ഒപ്പേന്നു
കിട്ടിയാംനായം. ഇതില്ല കാണപ്പാ. പിലവർ ഇ
പ്രൂഢിയത്തെന്ന പിണങ്ങിയിട്ടു നില്ക്കുന്നതും. ക
ടക്കം വയസ്സു കാഡാത്തും പട്ടിണി പറേറ്റാ?

വാരീയർ:—എന്താ, സംഗ്രഹം? ഇനി സകല കട്ടിയാ
നായം കൊട്ടുകും. കേസ്സ് അവരുണ്ടിപ്പുള്ളാ ക
ളളി മനസ്സിലായതും. ഇനി വിട്ടുമോ?

രാമൻനായർ:—അല്ല, കൊട്ടതിയിലും ത്രട്ടുകുളിലും ചീരു
ആവാൻ. എന്നാൽ നമ്മുള്ള ഒക്കെ അദ്ദേഹം
വെടിവെച്ചാണ്. അതാ ഒരും. പട്ടിണി ഇട്ട്
ചാവണ്ണല്ലോ.

വാരീയർ:—കൊട്ടതിയിലും മുഖവൻ ഇം കൂൾക്കാരുടെ
കേംഗസ്സും. അവക്കാട കേസ്സിനു വിലയുള്ളൂ.

നാണിയമു:—തൊന്തരിച്ചതംനും അല്ല ചോദിച്ചതു്.

വാരിയർ:—ശത്രീന്റെ കാൽം പറയാം. അപ്പോൾ ഒരാളെ കിട്ടാനണ്ട്. ഇവിടെനിന്ന് 16നാഴിക അക്കലയംനു്. ജനങ്ങൾ നല്ലവല്ലോ. യോജി ആണോ. 30 വയസ്സു ആയിട്ടിള്ളു.

നാണിയമു:—ശത്രയോ? എന്നാൽ ഉണ്ടോ. നടത്തണം. അയാളുടെ വീടിലെത്താ മാതിരി?

വാരിയർ:—വീടിൽ പരമസ്വം. അയാളു് കാണണ്ടെ കുഠിൽ 75 ഉറപ്പുകു ശമ്പളം. ഉണ്ടു്. ഒരു കൂറ കും റജിസ്ട്രാപ്പീസിലു്.

രാമൻനായർ:—വീടിൽപ്പെടിന്ന ആരാക്കേക്കു ഉണ്ടു്?

വാരിയർ:—മാവാറംഡയ കരപ്പുന്ന മാത്രം. മന്ത്രം പറ നെല്ലു്. ഏകാല്പന്തരിൽ പാട്ടു കിട്ടു. തുഷി മൃഗ വൻ പടിക്കലും.

രാമൻനായർ:—ശത്രീപ്പോൾ ഗ്രാനറവതാവില്ലെ അ വിഭാഗം. ഇപ്പു ഇം പാട്ടുകേണ്ടതി?

നാണിയമു:—നിങ്ങൾ ഒന്നു മിഞ്ചാതിരിക്കുന്നു. ഒരു കംഘ്യും. പറയുമ്പാ മുടക്കിയിൽ കടന്ന ദിവാലാ തൊട്ടു ചോദിക്കലു് അപ്പോൾ വാരാര, അയാളെ കണ്ണംബലാക്കു എന്തിന്നുണ്ടു്?

വാരിയർ:—കണ്ണം വളരെ നല്ല ആളംനു്. പക്ഷേ കുറച്ച കഷണിയുണ്ടു്. എന്നവെച്ചു അധികം പ്രായമെന്നും തോന്തരില്ല.

നാണിയമും—ശരതാനും സംരക്ഷിപ്പ്. അധികാരി വിജയവൻ ജാന്മാന കാണാണോ?

വാരിയർ:—ശരയാർക്കെതിരലാനും നിർദ്ദേശമില്ല. ഇവിടെ നിർദ്ദേശംശംശങ്കിൽ പരാമരണ ഉള്ള. വേറൊരു കാഞ്ചിംഗാ!

രാമൻനായർ:—ചുന്താനാതു? എന്നും അവജിൽ അവി ഒരു പാപ്പിക്കേണും എന്നല്ലോ? ശരതാനാല്ലോ ഇപ്പു ഉള്ളതു പരിപ്പാരം. അങ്ങിനെ ആഞ്ചേരിയാണ്.

വാരിയർ:—അതല്ല. അധികാരിക്ക 300ക കീടിനും. കല്യാണത്തിനിൻ്റെ ചിലവു് കയ്യിൽനിന്നു വരും അധികാരി ക്കുവാനി. ശരതാനാല്ലോ ഇപ്പുള്ളതു പതിവു്

രാമൻനായർ:—എത്ര പതിവു് ഇവിടെ വേണ്ടും. കല്യാണത്തിനു ചെന്നും കൊടുക്കണാണോ? പറഞ്ഞും ചെന്നും അങ്ങിനും വരും? ഇതിപ്പോൾ ഉള്ളി തെംബില്ല കൂടുതലിലായി. അവശുഭനും കുറഞ്ഞും.

നാണിയമും:—ഈ. കൂടാതെ കഴില്ലുംപും കൊടുക്കപ്പേണും. അല്ലാതെ കാഞ്ചിംഗാഡും കൊടുക്കണം. എന്നും ഇതുനും ഇരിക്കണമെന്നില്ലും ഭേദപ്പെട്ടും.

രാമൻനായർ:—കൊടുക്കണം, കൊടുക്കണം. മുന്നുവരപ്പുകി കല്യാണത്തിനു കൊടുക്കണാണോ. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ കല്യാണം. കഴിക്കാത്തിട്ടു സുഖിച്ചട്ടംനും ഇല്ല. വീട്ടിലിരുന്നോട്ടു.

നാണിയ മഹാ—നാണം ഇപ്പോൾ മുള പറയാൻ. കല്പരാണം. കഴിയാത്തതിട്ടും ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ. അല്ല കുഞ്ചിൽ ബുദ്ധിമുട്ട് തീരാനാ കല്പരാണം!

രാമൻനായർ:—എന്നും നീഇരും കൊടുത്തോ. എന്നിക്കു വളരെ നാശത്താമാ. അതു നാണം. ഉചണ്ടകീൽ അതഭ്യും കാണേണ്ണാതും. (ഉറച്ചാ) അല്ലാതെ, അവ ഒരു പരേണതും കേട്ടോ. എന്നിങ്കു നാണം. ഇല്ലാതെ!

നാണിയമഹാ—വാരതര. നിങ്ങൾ ഒന്നും തുടി പറഞ്ഞു ശരിയാക്കിൻ. അവസാനം വാരീ പിടിക്കുന്നു കുഞ്ചിൽ പണം. ശംഖടം കൊടുക്കാം. എന്നും ഏകില്ലോ. സംഗതി നടക്കുന്നു. വല്ല ചീതരഫു കുഞ്ചിൽ തല ദിവത്തി നടക്കുന്നു.

വാരിയർ:—ഇക്കാലത്തതിനും എഴുപ്പും ഉണ്ടോ.

രാമൻനായർ:—ഈതാക്കു തോൻ നോക്കിക്കരുളുള്ളോ.. എല്ലാവന്നും. ഇരു കാലും തിനും ഒരു മിക്കാലും തോൻ കൊടുക്കില്ല. പണം. കൊടുത്താലും വാന്നോൻ ഇതെന്തൊക്കേട്ടാ?

വാരിയർ:—കാലംകൊണ്ടു വേണിവരും. എത്ര ദിക്കിലും സ്കൂംക്കും നരച്ചുരിക്കുന്നതും! ഇവിടെ പോരാത്തതിനും പഠിപ്പും കുറവില്ല. എന്നിട്ടും അതിനുകരിച്ചുള്ള വേണും?

രാമൻനായർ:—എന്നും കാലും. തോൻ പറഞ്ഞു. അതിനു പിലവിടം കാലും ഇവിടെ ഇല്ല.

നാണിയക്കു:—നിങ്ങളും വേദത്തിനും കാര്യവും ചില
വിടില്ല. അതെന്നിക്കരിയം..

വൃത്തിയർക്ക്:—രാജനായകർ, അതു നടപ്പാക്കു. അതു
നല്ലതും. പ്രാപ്താളാത്ത കാലത്തും കരാരാള കിട്ടാൻ
വലിയ വിഷയം.

രാമൻനായർ:—ഉഡും, ഉഡും. മനുഷ്യപ്പീജ കെട്ടുത്തു
കല്യാണം നടത്തും. എന്നിട്ട് നംബുദിവസം ക
ഴിവെത്തു. അവനിവിജ കൊണ്ടുവന്നാക്കീയംൽ
ആളു കാതു. പിടിക്കും. ഇവളും കു പിന്ന ഇവിടെ
ഇരുന്ന ചിലച്ചും മതി. ഇതാം നിങ്ങളും വയം.
മുന്നുവായ ലഹരി ശാശ്വതത്തു ഉണ്ടു. മാലന്ദ്രും കടം.
കെട്ടക്കാണ്ടുടും. അവൻ പത്രം പറ എന്ന്
തരാനും. അതു ഇതു ഷുത്രത്തിനും നിശ്ചയം ഇല്ല.
(നാണിയമു മുക്കുമായി നോക്കി അക്കേതക്ക
പോകുന്ന)

വംരിയർ:—ശ്രീ, അതു പറയുന്ന രണ്ട്. അവൻ മീനി
ത്രതാനാവിജ വന്ന പിഠികയും കെട്ടണ്ടും. അവനുന്ന
ഭാര്യുടെ പദ്ധതി വംശാനും. ഞാൻ കെട്ടശാഖാലിലും.
എന്നിക്കു പണ്ടത്തെ പണം കിട്ടണം. എന്ന
ഞന്നു വാശി പിടിച്ചു.

രാമൻനായർ:—അതു നന്നായി. ഇവളുക്കിൽ അവൻ
ഇവിടുന്ന പോയാം പിന്ന മണി വെച്ചാൽ
കാണില്ല. നിങ്ങളുടെ പണം കിളത്തിലിരിക്കും..
എന്നു എന്നും എതായാലും ചോധാം.

നാണിയമു:—എല്ലാവരുടുടി ഇല്ലംതവരുടെ നേരി
ടി ചെന്നാൽ കംഞ്ചി. കഴങ്ങിയ ഭഗവാജന!

വാരിയർ:—ഇല്ലാതവരോ! അവനന്നതന്ത്വം സ്പദാ
യി. അവന്തൻ എത്രമുച്ചു വിററിട്ടു 30ക കൊടു
ത്തത്തു. ഘ്യോറ പാട്ടു. തരാൻ ആ നൊബാട്ടകാ
ലനു് കാശില്ല. ഇപ്പും ബാലവൻറു വീട്ടിൽ ചി
ലവു് മുഴുവനും അവനു നടത്തണമെന്നു്. അതിന
വാൻറു കയ്യിലു് പണ്ടുണ്ട്.

നാണിയമു:—അതിനു് ബാലവന്നു പിശച്ചു് അന
ന്തരാജ്യേ പാട്ടു. തരാൻമുള്ളതു്?

വംഗിയർ:—എത്തു പിശച്ചുണ്ടോ? അവനെ നിങ്ങളിൽ
യില്ല.

രാമൻനായർ:—നിങ്ങളിൽ തിനാ വാരംര പിന്നെയും
ഈ പുതത്തിനേന്നു് വത്തംശം പരയുന്നതു്?

വാഞ്ഞർ:—ഞാനനു് പാട്ടു. ചോദിക്കാൻ അന്നത്തെന്നറ
വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഇവനും എന്നും മദ്ദ
സ്ഥം പരയാൻ ചെന്നതു്. ഇവൻ പാഠപ്പുംക്കേണ്ട
എനിക്കു് കാര്യസ്ഥതേ?

രാമൻനായർ:—കുണ്ണം. പരയണ വാരംര ഇം മാഡ്സ
മാത്രുടെ കമ്മീ! ഇതു തലയ്ക്ക് വെളിവില്ലാത്തൊരു
മുട്ടു് ലോകത്തിലില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടും
ടൊരാളു് ഗ്രാമങ്ങളിൽക്കും വരേപോ?

വാരിയർ:— അതും സഹിയ്ക്കാം. തൊനവെൻ്റെ സ്ഥലം എനിയ്ക്ക് തരാൻ പറഞ്ഞു. പലിതയെടക്കാം. 50 ക. എനിക്കേ തരാന്നെടും. അതും ചോരാത്തതു ഇന്ത്യാ ഭൂമി വന്നപ്പും തൊന്തോ പണം ഏകംചുത്തതും. ഒക്കെ കഴിഞ്ഞതിട്ടും അവൻ സ്ഥലം നോക്കാൻ എല്ലിച്ചതും അനുത്തും.

രാമൻനായർ:— നിങ്ങൾക്കുന്നീനും വാരാര അവെൻറെ സ്ഥലം? നിങ്ങളും വിചാരിച്ചാൽ ഇപ്പും നബ്ലൂസ് വീടും കേരാം കഴിയും.

വാരിയർ:— കഴിയാന്തിട്ടല്ല. എന്നാലും അതു വാങ്ങിയാൽ കരാച്ചു ലാഡോ കിട്ടും. അതു വിചാരിച്ചിട്ടും.

രാമൻനായർ:— എന്നിട്ടിപ്പും എന്തായി? അവൻ ചോണിലോ?

വാരിയർ:— ചോണിന്നെടു. അവരും മറന്നാം ചോകയായി. പാക്കു ചപ്പല തൊന്തെ ചെംടക്കില്ലോ, എന്നെന്നു പണം കിട്ടാതെ.

(നാണിയമ്മ റണ്ടു മായയുമായി പ്രഭേദിക്കാം.)

നാണിയമ്മ:— എന്തിനും വാരാര ഇത്താന ശ്രദ്ധക്കുള്ള കഴിക്കുന്നതും? ഇന്നവക്കാണോ, നാജൈ നമ്മ കണാം. അംഗരു ഉള്ള എല്ലംവഷം വരും. ഇവ കൂട്ടപ്പുംട്ടും.

രാമൻനായർ:— (വായയെടുത്തു കഴിച്ചുകൊണ്ടും) എന്നിട്ടിപ്പും നിങ്ങളും ചപ്പല കരുംിലും വെച്ചിരുന്നതാം?

(വംരിയർ ചായയെയച്ചതു കൂടിക്കുന്ന.)

അതു വില്ലോൻ പാട്ടേണം. വില്ലു നേപാംഫേക്ക് അവൻ പണം. ഏകാണ്ട്വനാൽ കാഞ്ഞം. കൃഷ്ണ യില്ല?

വംരിയർ:—ഈല്ല. അതു തൊൻ മനസ്സിലാക്കിക്കണ. ഉറരറനംഡി അവൻ പോവുമുണ്ടു കാഞ്ഞം. തീച്ചു ചെപ്പട്ടത്തണം. ഇല്ലക്കിൽ നിങ്ങളും പറഞ്ഞ കുട്ട തതിലും തൊൻ ചുലിവാലും പിടിക്കു..

നാണ്ണിയമ്മ:—നിങ്ങളും റണ്ടാഴ്ചം ഒരു സ്വപ്നംവക്കാരം.

രാമൻനായർ:—എടു എറി എന്നു പറഞ്ഞാൽ കതി.

വീചിലും വരണ്ണാജള എന്തിനും വെറ്റാതെ പറുണ്ടും?

വംരിയർ:—അവരുടുക്കു അംഗീരന പറയും. അതുടു കുടു പേംകുട്ട. എന്നിക്കീറനാൽ ഗുരുവപ്പുക വേണ്ടും.

രാമൻനായർ:—പണം തൊൻ തരാം. പൊക്കു, ഗ്രൂവർ പ്രീക്കു വാരരക്കീപ്പും ശുഭ്രാട്ടം. മോഡിക്കണ്ണ എന്നാണ്ണണൻറെ വിശ്രദംസം.

വംരിയർ:—അതു വേണുനില്ല. പൊക്കു എന്തുന്തു പണ മഹാ തിരക്കറിയും.

രാമൻനായർ:—തൊൻ തരാം. (മമല്ല എഴുന്നേറു പോകാൻ.)

നാണിയമും:—വാരാര നിങ്ങളുടെ കാരണ കാഞ്ഞം കുംബം തുടി ആലോച്ചിക്കിൻ.

വാരിയർ:—തൊന്ത്രനാണാലോച്ചിക്കേണ്ടതും° പണം കിട്ടാതെ അ വിഭാഗം വഴിപ്പുറിപ്പും. പണം ഏകദശാനും രാമൻനായകം സമ്മതിക്കില്ല മുട്ടു തട്ട കാഞ്ഞം. വളരെ കണ്ണിഗാ.

നാണിയമും:—മുപ്പുര തൊൻ ഒരു തീപ്പിച്ചുംഡാ, സമ്മതിച്ചിരാലുകും ഇവിടെ ചിലതെങ്കെ നടക്കം, എന്നിക്കും ഇല്ലെ ചില അധികാരം. പണം ഒക്കയിൽ ഇരുന്നാൽ മതിയേം മനസ്സുന്നും° ചില നടപ്പും ഇരുപ്പും. കൈക വേണ്ടും? എന്നിക്കും സ്വന്തമിന്നും ഫേശം മോഹല്ലും. നാലംകളുപോലെ കഴിഞ്ഞതാൽ മതി.

വാരിയർ:—ആചട്ട്. തൊന്ത്രനാണം. തുടി രാമൻനായരോ ടും° സംസംരിക്കുചട്ട്. ഇരുപ്പാം പറഞ്ഞതാൽ അധികാരം കേരിക്കില്ല.

(ശംകരുന്നിനു രാമൻനായർ “അയ്യു അയ്യു” എന്ന നിലവിൽക്കുന്നു. മംറതട്ടിക്കുന്ന ദശയും കേരിക്കുന്നു.)

നാണിയമും:—ശതാ ഇപ്പോൾ ചേംകാരി വീണിട്ടുണ്ടും എം. വാതാംസം ടീനം. എന്നാലും, ആര തവണ കേംണി ഇരഞ്ഞാരിക്കും. പറഞ്ഞതാൽ കേരിക്കില്ല. (ശംകരേതജ ചേംകാൻ ഭാവിക്കുന്നു. രാമൻ

നായർ വിയരത്താലിച്ചു നിലവിൽപ്പിച്ചുകംണ്ട്
കര കീഴിയ ഗോട്ടുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രാഹസ്യനായർ:—(മാറ്റതടിച്ചു) ശ്രദ്ധയാ ഭഗവാനെ
പററിച്ചില്ല! ആ എത്തുവരപ്പുകയല്ല പിതാർത്തി
നു ചോയരു? എന്നു മട്ടിന്ത്തിാല്ല!

(വാരിയങ്ങൾ നാണിയമുണ്ട്. അന്താവിട്ടു നില്ക്കുന്ന.
രാഹസ്യനായർ ഒപ്പുവും വ്യസനവും സഹിയ്ക്കുന്നതു
നാണിയയ നോക്കി)

നിശ്ചണക്കേഡാ പുതം.. ഏടു പെട്ടീമുല് പിത
ല് വരണാതൊന്നു നോക്കിപ്പുടേ? (തള്ളാ കണ്ണരയിൽ
വീഴുന്ന. വാരിയർ തജന്നര ചുമലിൽ കീടക്കുന്ന തോ
തെത്തട്ടു വീശുന്നു.)

മാരിയർ:—(നാണിയമുഖംചുട്ട്) കരച്ചു വെള്ളം. കൊ
ഞ്ചവരു.

നാണിയമു:—വലഞ്ഞത ഭഗവാനേ! (ശ്രദ്ധാനന്ദക്കേം
ചുന്നു.)

രാഹസ്യനായർ:—(കീതചുകകംണ്ട്) വാരാത....എന്ന....
മട്ടിന്ത്ത....പെട്ടി....അംനാട്ടി....കരച്ചു ദിവസം
യീ ഇപ്പും വെന്നുനോക്കുന്നോ, അതുവരപ്പും
കയ്ക്കുന്നോ ആഴ്ചക്ക മണ്ണായി കീടക്കുന്നു. തുല
തെത്തിാല്ല തോന്ന. (മാറ്റത്തു കൈകവച്ചു വീണ്ട്.
വീണ്ട്. ദീർഘാഹ്നപംസം വിട്ടുന്നു. നാണിയമു
ക്കു വലിയ കിണ്ണിയിൽ വെള്ളം. കൊഞ്ചവരുന്നു.)

വാരിയർ വെള്ളം വാസ്തി രാമൻനായക്ക് കൊട്ട
ക്കുന്ന. രാമൻനായർ ഒരു വലിയ്ക്കുറ്റ് ആ വെള്ളം
മഴുവൻ കട്ടിക്കുന്ന.)

വാരിയർ:—ഇംഗ്ലീഷ്, അതു എന്തു ഇങ്ങനും ചേരു
നേബം ശക്കും കണ്ടതും?

നാണിയമ്മ:—ഒരു വാദത്തിന്റെ ശീക്ഷണാവും. ഒരു
മക്കാലും കുഴ്ചപ്പുട്ടണവക്ക് കൊട്ടക്കില്ല. പിന്നു
വാദത്തിനു സഹിയ്ക്കും.

രാമൻനായർ:—(ഉറക്ക) എടുക്കി, നീ അവിടുന്ന ചോ
ഡ്രൈ. എനിക്കിപ്പോം പ്രാന്താശം° (നാണി
യമ്മ ചോക്കും.) വാരാര എന്നു തുക്കിച്ചാവും,
എനിക്കിയു സഹിക്കുന്ന വഴി. അതുവേപ്പും
ക്കും ചോയ്ക്കും. എന്നു എത്ര പണ്ണയീ
നശിക്കുംണും.

വാരിയർ:—നിങ്ങളും സംഘാനിയ്ക്കിൽ. പണം എത്ര
ഓരോൾ ഉണ്ടാവില്ലെ. ഇതിനാശക തുക്കി
ചുംബക്ക് ചോയ്ക്കു എത്രതവണ തുക്കിച്ചു
വണും? (വീണ്ടും വീശുന്ന.)

രാമൻനായർ:—ഇംഗ്ലീഷ് പരീക്ഷിക്കുന്നതേ, അതു
നീ! ഹാവു! ഹാവു (കിരയ്ക്കുന്ന.)

കർത്തൃൻ.

୧୦୪୦ ୭.

[ଶ୍ଵାଲାର୍ଥମାନ୍ତ୍ରଙ୍ଗଣ ବିଟିଂ୍. ମାନ୍ଦିଳ ଏଣାତମ୍ଭୁବନ ପେଟ୍ରିଯାର୍ ଶାନ୍ତିବୀବକଙ୍ଗା. ପଠମହିତି ସାରାଜିକଙ୍ଗା. ତୁମର ଛଜ ଯାତ୍ରାକହାଇ ତଥ୍ବ କହ୍ୟାଣାଂ.]

କର୍ତ୍ତକଳ.

ପଠମହିତି:—ପତିକାନାନ ମଣିକଲେ ବୟାସ, ଶ୍ରୀ ତିରକାରୀରାଜ୍ୟାଦ?

ଶ୍ଵାଲାର୍ଥ:—ଶରାନ୍ତି ଦୀନ ପୁରୁଷଙ୍କରଣରେ ଓଡ଼ିଶା.. ବୈ ରାତ ଶ୍ରୀପୁରୁଷଙ୍କରଣରେ. ମଣି ପ୍ରମୋଦରକାନ କବତାଯି. ଅବଶ୍ୟକ ପୁରୁଷଙ୍କରଣ.

ପଠମହିତି:—ଏଣାରେଣ୍ଟରୀ ପୁରୁଷଙ୍କରଣ. ପୋବାରାଜ ଯାତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନପୋବଣା; ଆନୁତନନ. (ଶାନ୍ତି)

ഡേക്കേറാക്കീ) അതാ വരുന്ന; അനന്തൻ. രാജൻ..

മ്പാലൻ: കാ, അവയ വന്നവോ? എങ്ങനെതാനു കാതിരിക്കുന്നോ? താഴേക്കുലവാന ഏല്ലുക്കുണ്ടോ?

(അനന്തൻ. രാജൻ. പ്രചുരതിക്കുന്ന.)

അനാതൻ:—നിങ്ങളും ചുഡപ്പെട്ടുവാ? എന്നാനിൽക്കിരിവെക്കി.

മ്പാലൻ:—വെക്കിയാട്ടാനുമില്ല. എന്നെല്ലാം പുരുഷുക്കുവയ്ക്കേ ഉള്ളൂ. എന്നാം ഒരു നല്ലുബന്ധം അഥവാ ക്ഷേമം. രണ്ടുംബാം. കഴിത്തെന്തും എന്നാനിബിട്ടുവരുന്നുണ്ടോ? വാരിയുടെ ഏകദിനാനും ആ പദ്മം വാങ്ങുന്നും. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കടവും വീടുണ്ണും. അന്നാലോഹിക്കാം പുരുഷുടെ കാഞ്ഞം.

പത്മാ:—വല്ലം എത്താൽ വാരിയരോ? പന്നയം വെച്ചു സംയന്ത്രിനും പന്നം കൊണ്ടുചുല്ലുന്നുബാധി പശയ കടം പിടിച്ചുപെട്ടുണ്ടോ? ഇക്കിടന്തുക്കൾക്കും മനസ്സുംരും

അനന്തൻ:—അവജരുവയംക്കെ ഏന്തിനും പറയുന്ന. മിനിംതൊന്നാംതു വർത്തമാനം കേട്ടില്ല, രാമൻ നായകുടെ 500ക. ചീതലും തിന്തുന്തു.

മ്പാലൻ:—കേട്ടി, എന്നു വഴി ചിലവിനു 10ക. അയാളുടും ഇരുന്ന. അയാൾ തന്നില്ല. അതുകുംണ്ടോ?

എന്നിക്കെ പരിഭ്രമിപ്പ്. ഫുന്നാലും പണം വീത
ബുദ്ധിയും തീനതും കഷ്ടങ്ങളായി.

അനന്തൻ:—ഇപ്പോൾ വഴിച്ചിലവിനു കാശായിപ്പ്.
വാരിയരും പണം തരാത്തറുകെങ്കും മുപ്പറ
പുക വഴിച്ചിലവിനുടക്കാലെം.

ഖാലൻ:—ഉഡ്യും. അതോടു തരാത്തിലന്തുവരുമാണും.
പരക്കു അവിടെ ചെല്ലുന്നോരാം!

പത്രം:—അവിടെ ചെല്ലുന്നോരിൽ ഒന്നും വരാന്നില്ല.
അതും ശ്രദ്ധാരിച്ചു തോന്താവരും എന്നോ
എന്നിക്കെ വിചാരിച്ചില്ല.

രംജൻ:—എവിടേയ്ക്കും ഒന്നും ചൊന്നാതും?

ഖാലൻ:—തത്ത്വാദിക്കരം സ്ഥലത്തു ചോഡാനുണ്ടും
അടക്കത്തെന്ന കടങ്ങിവരും.

രംജൻ:—വേണ്ടേണർ, ചോക്കേണ.

അനന്തൻ:—ഈ, വംഗിയരാല്ല ഇതു വരണ്ടും എന്തി
നോ അധികാരി ഇപ്പോം ഇങ്കും കെട്ടി എടുത്തതും

ഖാലൻ:—എന്തിനാണാവോ? അംഗിയില്ല.

(വംഗിയർ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

വംഗിയർ:—ഈപ്പോൾ ഖാലൻ ചോഡാനും, അല്ലോ?

ഖാലൻ:—ഉഡ്യും. തണ്ണീലും അതല്ലുംത രക്ഷയില്ല.

വംഗിയർ:—വീട്ടിനുവെള്ളാനും ശ്രദ്ധം?

വൊലൻ:— ഇപ്പോൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. അനന്തരന
സ്നാക്കാൻ എല്ലിക്കയാണ്.

വാരിയർ:— തരക്കെട്ടില്ല. അതുതാന്നയാ നല്ലതു.
അനന്തരാണല്ലോ ഇവിടേത്തു വലിയ പ്രംബി.
അപ്പോൾ അവനെ എല്ലിക്കലെഴു നശ്വരം.

പത്രാ:— അതുകൊണ്ടല്ല. അയാൾ തൊഴുകളും പല
പ്രോഫീ. സഹായിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടും. അയാളിന്റെല്ലക്കിൽ
ഈ ചുറപ്പും കയപ്പാക്കു വീടിലേക്കുകമായി
കന്നില്ല.

വാരിയർ:— അവനു സഹായിക്കാനെന്നതാ പ്രയാസം?
ആരാഞ്ഞര പംട്ടു കൊടുക്കണംല്ലോ. പിന്നെ
ഉണ്ടായ നെല്ലുമഴുവൻ സഹായിച്ചുട. വെറ്റെ
കിട്ടുന്ന മുതലല്ലോ?

ബാലൻ:— അതൊന്നും ഒന്ന് പറയില്ല. ഇംഗ്രേസ്
നെ മറന്നു ആരും ചുരയത്തല്ലോ. എന്നിക്കു
യാണെങ്കിൽ മരക്കാൻ വയ്ക്കു.

വാരിയർ:— അപ്പോൾ തൊൻ വന കംരും പറയുട്ടു.
എനിക്ക പണ്ണത്തിനുകരാച്ചു തിട്ടക്കം ഉണ്ടോ

ബാലൻ:— അതിനന്നനിശ്ചയിച്ചു ചെയ്യാൻ കഴിയും. തൊൻ
പണ്ണ പലിശയക്കും തന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
കും പണ്ണും തരാൻ വയ്ക്കു.

വാരിയർ:— അതാ പറഞ്ഞുവരണ്ടും. കനകിൽ ആ
പണ്ണ തീരുത്തരണും. അല്ലെങ്കിൽ അതിനാൻ

കാഞ്ചി. തീർച്ചപ്പെട്ടത്തണം. അനന്തരാഖാന്ദ്

ഫോറിസ്റ്റിക്സ്ടാറി. അവന്നല്ലെങ്കിൽത്ത വക്സീലു്

അനന്തൻ:— അതു, എന്നർ കാഞ്ചി. പരയംൻ തൊന്ത്രാഖാന്ദ് വക്സീലു്. ഫുനിക്കു് കള്ളികാഞ്ചിസ്ഥ തശ്ശേ പണിച്ചിന്ന എതിനാ കൈ വക്സീലു്.

ബാലൻ:— ഹരീ, അതു അനന്താ. ഇവിടെവച്ചു് ലഹളയായാൽ എന്നിക്കാഖാന്ദ് മാറം. അപ്പേരിൽ തൊന്ത്രാഖാന്ദ് വേണംനാ വാരിയത പരയണതു്?

വാരിയൻ:— എന്നിക്കിപ്പേരിൽ കുച്ചു് കാഞ്ചിവേണം. അതിനു് കൗകിൽ ബാലൻ എന്നർ പണംതരണം. അല്ലെങ്കിൽ എന്നിക്കു് ചാമല വില്ലേ സ്ഥിവരം.

(ബാലൻ നടത്താനാ.)

പത്രം:— ഫോ, അതാണാവശ്യം. ഹരീ, എന്നംൽ അരു നടക്കേടു. എന്നിക്കതിൽ ആശയില്ല.

അനന്തൻ:— ആതു് നിങ്ങളും പരയംൻ. ബാലൻ നായരു് പരഞ്ഞതാഴു്.

വാരിയൻ:— ബാലൻ ഏതുപറയുന്നു. ഇവരു് പരഞ്ഞത സ്കൂളിലാണെങ്കിൽ തൊൻ ബാക്കിപ്പണം. അപ്പു കുറം. രണ്ടുവകയുംസ്കൂളി 80ക. എന്നിക്കു് തരാനാണാവും. ബാക്കി വല്ലതു്. നാലോ അഞ്ചും ഉണ്ടാവും. അംഗങ്ങളു് തന്നാൽ കാഞ്ചി. തീർന്നില്ലോ?

ബാലൻ:- വാരേര, നിങ്ങൾ പുണ്ണിലാണ് കൊള്ളി വെള്ളുന്നതും. തോൻ പണം വാതാ പോവാൻ ശ്രമിച്ച തെണ്ണിപ്പുരക്കീ 30ക ഉണ്ടാക്കീ. അ പ്ലാറ്റ് നിങ്ങളും പണ്ണെത്ത 50ക. കും ശ്രമിച്ച. ഏനില്ലെ ജോലിയില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കുടക. നിങ്ങൾ രണ്ടുമാസംകൂടി കുശലിയും. തോൻ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കടവും വീട്ടി സംയന്നമക്കീച്ചുക്കും. ഒരുവർത്താണ സത്യം.

വാരിയൻ:- അതുമാത്രം പറയുകയും. രണ്ട് കാൽ. തോൻ പറഞ്ഞു. എത്തായാലും എനിക്കു വിരോധം ഇല്ല. പണം ചൈക്കുറിയും വെച്ചിരിക്കാൻ എനിക്കും വരു. കനകിൽ പണം തരണം.. അ ല്ലേക്കിൽ തോൻ പണം വില്ലും.

(ബാലൻ അ സ്വന്തമനായി അടച്ചമിൽക്കും നടക്കാൻ)
രാജൻ:- (ബാലൻറെ ചൈകപിടിച്ചു) എന്താ മുൻ?

(ബാലൻ കനം കിണ്ടുന്നില്ല)

പത്രം:- എന്താണും കിണ്മാത്തതും? അയാളുടെ കുടം വീട്ടിക്കൊട്ടു. മഹാല പണം ഉണ്ടാക്കുന്നും വാങ്ങാം.

(ബാലൻ കുറുപ്പുണ്ടാക്കി വന്നിരുന്നു കനം കിണ്മാത്ത തെ ഇടക്കിഡ്യും കണ്ണാടക്കുന്നു)

രാജൻ:- (അടച്ചതും ചൈകപിടിച്ചും അ സ്വന്തമനായി) എന്തിനാ മുൻ കരുണാത്മകമായും?

അനന്തൻ:—(രാജഗോട്ട്) മിശംതിരിക്കടം (ആലോച്ചിച്ചുനിൽക്കുന്നു. മുഖം പേപ്പർ. അതുകൊണ്ടു ഫും. വാരിയരോട്) വാരുമാര നിങ്ങൾക്കുതു ഉറപ്പുകയണ്ടു് തരാൻ?

വാരിയക്:—ഹ, കഴുതേ, നീയാണോ അതു് പോഡി കാൻ? എന്നുള്ളൂട്ടുകയണ്ടു്. നിഃന്നര കയ്യി ലുംഭാ തരാൻ? എന്നാൽ കുംണ്ടവാ. താൻ പണ്ടം തരാം. (ഹാസ്യത്തുപരിശീലനം) അവന്നുര മുട്ട് കേട്ടുപാ?

അനന്തൻ:—ഉള്ളു്. എന്നുര കയ്യിലുണ്ടു് നിങ്ങൾ ദോഷം വീഴിലേക്കു് നടക്കിൻ. താരന്നെന്നര വീടിൽ ചേംഡി അഞ്ചുവരാം. (ബാലഗാധം പത്രാവതിയേയും നോക്കി) നിങ്ങൾ പുരപ്പു ട്രാളിൻ. അവിടെ പാതയിൽ വന്നാൽ മതി. താൻ പണ്ടവും വാക്കി അവിടെ വരാം. ആ മുപ്പുരപ്പുകളിൽനിന്നു് 20ക. ഇംഗ്ലൈം തരിൻ. ബാക്കിഈട്ടിയാൽ മതിയല്ലോ.

(വാരിയൻ പോകുന്നു.)

പത്രം:—വണ്ണം. അതുവേണ്ണ. അതു സഹായിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു് കഴിവില്ല.

അനന്തൻ:—അതു താൻ തീച്ചപ്പുട്ടത്താം.. മനഷ്യരുക്കുട്ടനുമുഴുവൻ നാം. കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നതും. എന്നുത്തു വിറ്റ പണമംഗം° 120ക. എതായാ

ലും മാറിവാങ്ങാൻ 50ക. കുടി വേണം. അതി കൈകൾ കരുപ്പിലില്ല നിങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച അയച്ചതനാംത് മതി. ഇത്തരം മനസ്യഭോധം പൊരുപ്പിച്ചുള്ളൂ.

പത്രം:- അതിനൊടും തംക്കം വരില്ല. തൊന്ത്രപ്പാന കണ്ടുകഴിത്താൽ ഉദ്ദേശ നിങ്ങളുടെ സംഖ്യ അയക്കി.

അനന്തൻ:- അതുകൂടി. നിങ്ങൾ യുറപ്പുകിൻ. തോ നിരുവാജ്ഞാനം. കുപ്പയ മെല്ല മാറിനടക്കം.. (രാജനോട്ട്) എടു നീ അംഗട്ട് വീട്ടിലേക്ക് പോ. (പുതിയിൽ പോകുന്ന)

(പത്രാവതിയും സ്വാലുനം അന്ത്യംന്റും നോക്കുന്നു. ബാലൻ മെല്ല ക്ഷേമാലയിൽനിന്നെഴുന്നു.)

ബംലൻ:- രാജാ, നീ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോ.

രാജൻ:- എനി എന്നുണ്ടെങ്കിൽ വരിക.

ബംലൻ:- അടഞ്ഞുവരും. നീ വീട്ടിലേക്കു പോ. (ഒപ്പ് മുട്ടിയുള്ള പത്രത്തിനോട്) വരു!

രാജൻ:- (പത്രാവതിരെ കെട്ടിപ്പുണ്ടിച്ചുകൊണ്ട്) പോ വരുത്താക്കും. തൊനം പോയം. (രീതിപ്പുണ്ടിച്ചു കുറയുന്നു.)

പത്രാ:- (തൊണ്ടയിടരീ സ്വന്തമായിക്കൊണ്ട്) എടു നീ തൊനം എന്നും എന്നും കെട്ടിരെ കാണാം.

(ക്ലീർ ഇടച്ച) പോതു; വീടിലേക്ക് പോതു.
 (ശ്രദ്ധയിൽ ശരിയായിൽ തലോട്ടന). നല്ലവല്ല.
 പഠിക്കണം കെട്ടു. മിച്ചനാവണം. (മെര്ല്ല
 വിടത്തി പറത്തയക്കൻ.)

(രംജൻ സംഖ്യാനത്തിൽ കരണ്ടയുക്കംണ്ടുപോ
 ക്കൻ. പത്രാവതിയും ബാലനും നന്ദവീസ്റ്റുക്കനു.
 പിന്നിൽനിന്നൊരു ശംകഗാനം)

കർട്ടൻ.

ചീരകരു വീജണാരി ചൈക്കിളിക്കണ്ണുക്കരി
 കരംനെനാന്തുരക്കെന കേണിച്ചേപ്പും
 തിരുക്കട്ടും ലേംകമേ നിജന പൊരുപ്പുക്കാൻ
 കഴിവില്ല തുക്കരി മരംപുരംലേ.

ചുതിയ നാടകസാഹിത്യങ്ങൾ.

പ്രമചന്ത്രൻ—പി. കണ്ണതിരാമൻനായർ	0	6
രംഗമണ്ണപം— ടി ടി	1	0
രോഗം മാറി—പി. എം. കമാരൻനായർ	0	6
രക്ഷയുപരി—ചെന്ദകാട്	0	8
രട്ടക്കരത്ത ഓൺ—ടി	0	8
സപത്രം— ടി	1	4
അടിമ— ടി	0	6
കട്ടിത്തമ്പുരാട്ടി— ടി	1	0
ഉള്ളകളളി— എൻ. കട്ടിശങ്കരൻനായർ	0	8
ക്രോന്യജനം— ടി ടി	0	8
സമൃദ്ധം അരഞ്ഞാകൻ—സപാമി ഗുഹലുതൻ	1	4
മരണംമധുരമാണ്— ടി ടി	1	0
<u>ഒന്തുംകുമരണമില്ല—</u>		
എ. കെ. ഗംഗാധരൻ, B. A.	1	0.
വെളിച്ചുവരുന്ന— ടി ടി	0	12
മനഷ്യദ്രാഹികരം—പി. വി. നാരായണൻ	0	12
അന്നേ ഒഴിവുകാലം വന്ന—അനന്ത	0	8
മനഷ്യൻ—വിദ്യാർഥി, എ. കേശവൻനായർ	0	8
തക്കന്ന തറവാട്—പജളിക്കര വി. പി.		
മുഹമ്മദ് 1	0	
<u>സാക്ഷിരതപം—</u>		
ടി. പി. നാരായണൻനായർ, B. A; L. T.	0	8
<u>ചില്യാലോകം—</u>		
പി. പരമേശ്വരൻനമ്പ്പാർ M. A; L. T.	0	8

പി. കെ. ബുദ്ധൻ, കോഴിക്കോട്.